44. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. OKTÓBER 5.

Ludas Matyi

Lehoczki István rajza

TÖRVÉNYJAVASLAT

– Tudja, én már nem annyira egyesülni szeretnék, mint inkább jóllakni...

BUDAPESTI MŰVÉSZETI HETEK

– És most szeretném felsorolni a szponzorokat, akiknek ezúton köszönöm, hogy itt lehetek . . .

Beköltözhető koncepció

Csatlakozom a budapesti lakásbérlők most alakult egyesületének álláspontjához: ne emeljék a lakbéreket! Újra! Mivel a '83-ban kezdett „lépcsőzetes" emelés épp most júliusban fejeződött be, lakbérem elérte az öt év előttinek majdnem a dupláját, így az akkori értesítés szerint most már teljes bért fizetek.

Az új egyesület sejti, hogy egy ilyen álláspontot manapság lesöpörhetnek az asztalról, ezért legalább azt kívánja, hogy az emelésre, a kezelésre és a lakástulajdonra vonatkozó elképzeléseket tegyék számára hozzáférhetővé, hogy sürgősen hozzászólhasson. Nyílt levelét megnyugtató nyilatkozatok sora követte: nem megy azért ez sem olyan gyorsan, a politikai döntés után még szakmai vita jön, majd legkorábban decemberben határoz a kormány. Levelükkel tehát kiugratták az egyértelmű információt a közéleti bokorból: lesz emelés, csak nem azonnal és az ígéret szerint „mértéke csupán az inflációhoz igazodik". Jó, de milyen mértékű lesz az infláció? Amiből már az idén elegem van. De elegem van az IKV-ból is . . .

Februárban néhány lelkes sort írtam itt arról, hogy a Csengery utca 48-at a lakók polgári megőrzésre vették át azzal, hogy polgárjogi társaságuk megkapja a lakbér-bevételt és maguk üzemeltetik, karbantartják a házat. Kiszámították, hogy a lakbér fedezi a költségeket. Ám nemrég egy riportból megtudtam, hogy az egészből semmi sem lett – szeptemberig –, mert amíg a cégbíróság szerint a PJT-t nem kell bejegyezni, az IKV ragaszkodik ehhez. A jelek arra utalnak, hogy az IKV azon fáradozik, hogy a Csengery utcában ne tudják bizonyítani: nekik elég az a pénz – talán még kisebb korszerűsítésre is –, mert amíg például az IKV nyolc órában fizeti a háztakarítókat, havi 4000-et ad nekik, akár takarítanak, akár nem, a Csengery utcában feleanynyiért tisztaság van. Fele időben, egész munkáért.

Ha szabadon hagyják garázdálkodni a Csengery utcaiakat, nemcsak az bizonyosodhat be, hogy a lakbér fedezi a költségeket, hanem az is, hogy az IKV felduzzasztott apparátusa kerül túl sokba. Épp a tavasszal emelték több ezer forinttal az IKV-igazgatók fizetését és vajon mennyibe kerülnek az elpazarolt anyagok? Egy drága gépet éppen a most alakult egyesület vezetőjének házában hagytak évek óta, mígnem rejtélyes ismeretlenek széthurcolták a darabjait. És az sincs ingyen, hogy 2400 fővárosi lakás üresen áll, holott egy részük talán még a halmozottan előnyös helyzetűeknek is megfelelne.

A halmozottan hátrányosoknak, az önálló lakás-nélkülieknek még inkább. Csakhogy míg a lakás így is kevés, koncepció van bőven. Most újabb készült (az emelés is benne van), úgy hogy ne türelmetlenkedjenek a lakásra várók sem. Hamarosan kitárja előttük az ajtaját egy összkomfortos koncepció és annak még a bére sem emelkedik jövőre.

Földi Iván

Modern múlt

A Népszabadság egyik cikke a hitelkártya bevezetését szorgalmazza, mondván, hogy így sokkal egyszerűbb, olcsóbb a pénzforgalom, ma már minden fejlett országban általánosan elfogadott, mi viszont még mindig a készpénzfizetés nehézkes módszerét alkalmazzuk a legtöbb helyen. A cikkíró szerint a pénzt ómódi, tizenkilencedik századi módszerrel használjuk.

Nekem ez a mondat szöget ütött a fejembe, véleményem szerint ugyanis nem biztos, hogy ómódi az, amit száz esztendővel ezelőtt csináltak.

A múlt század vége felé például egy hatalmas körúti házat általában másfél év alatt építettek fel, ma egy panelházhoz, természetesen a legkorszerűbb technológia alkalmazásával csaknem kétszer ennyi idő szükséges.

A múlt század végén készült liftek évtizedeken át különösebb meghibásodás nélkül szállították utasaikat a magasba, jó részük még a második világháborút követően, sőt még a viszontagságos ötvenes években is zavartalanul működött. Sok házban teherfelvonókat is csináltak, ne legyen gond a bútorszállítás. A mai korszerű magyar lift csak annyiban különbözik a kalodától, hogy abban legalább levegőhöz jutott az ember. És ezek a produktumok évente átlag két-három hónapot rosszak.

A múlt század végén született magyar üzemek jó része az európai élvonalhoz tartozott, manapság legfeljebb a szanálási versenyben indulhatna legtöbbjük.

A múlt század végén a fűszeres megtiszteltetésnek vette, ha nála vásároltak, manapság a vevő vegye megtiszteltetésnek, ha az üzletekben csak csekély mértékben vágják át.

A múlt század végén a kizsákmányoló háziúr azonnal intézkedett, ha netán valahol beázott a plafon, ma viszont a demokratikus ingatlankezelő vállalatoknál egy beázás megjavítása hónapokig, évekig is eltarthat.

A múlt század végén Jókai, az író, valamivel többet keresett, mint mondjuk az az árus, akitől a babot vásárolta, hogy a róla elnevezett bablevest elkészítse.

A múlt század végén senki sem lepődött meg azon, ha valaki Temesvárott, Nagyváradon vagy Kolozsvárott az üzletben magyarul kért húsárut, ma ugyane helyeken nemcsak a magyar szó, de maga a húsáru is meglepetést kelt.

Bizony néhány tekintetben itt volna az ideje, hogy rákapcsoljunk, s a XX. század szintjéről eljussunk a modernséggel telített XIX.-be.

Vezda János

TERVMÓDOSÍTÁS

– Sajnos, gyengélkedett az asszony, ezért négyszer is kellett erőlevest ennie . . .

Itt és most...

– Nem lenne korrekt dolog egy korábbi téves döntésért felelősségre vonni...

FÜGGETLENÍTETT FUNKCIONÁRIUS

– Próbálj visszaemlékezni, bogaram, volt nekem eredetileg szakmám?...

ELÉGEDETLENKEDŐK

– De hát minket nem az újságírók heccelnek, hisz nincs is pénzünk újságra...

TORTA HELYETT

– Rántott hús!!!

HOGYAN ADÓZTASSUNK?

Tisztelt Harácsügyi Központi Adócentrum Elvtársak! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 3768) ezúttal is egy fontos közéleti visszásságra hívnám fel a figyelmet.

Olvastam az újságban arról a rendőr törzsőrmesterről, aki élete kockáztatásával fogott el a kispesti metróállomáson egy rablót. Ez a rendőr helytállásáért 8500 forint jutalmat kapott, amiből az adó levonása után még mindig 5100 forintja maradt.

Tudom, a T. Harácsügyi Adócentrumban mindent megtesznek, hogy fejlett ipari-agrár-adófizető ország legyünk, ám szerintem ez még mind kevés. Sajnálom, hogy nem sikerült keresztül vinniük a XX. század talán leghumánusabb tervét és a népharag elsöpörte az anyatejből, valamint a véradásból származó jövedelmek megadóztatását. Szeretném, ha tudnák, hogy én maguk mellett állok ebben a nehéz harcban. Mert kérdem én: mit fogunk csinálni, ha néhány év múlva egyes nagy vagyonokról kiderül, hogy anyatejből, vagy éppen véradásból származnak?

Ezúttal a bátor rendőr törzsőrmester példáján felbuzdulva írok Önöknek. Amit ebben az esetben Önök tettek, az nem kevés, bár lehetne több is. Sok olyan ember él ebben az országban, aki támogatja idős szüleit, vagy ha erre nincs módja, akkor támogatást fogad el azoktól. Ezeket a jövedelmeket csak egyszer adóztatják meg, holott kétszer is lehetne! A módszert már kidolgoztam és ezennel megosztom Önökkel.

Tegyük fel, hogy egy idős szülő, vagy egy pályakezdő értelmiségi havi apanázst kap hozzátartozójától. Az számára jövedelemként jelenik meg, ám nem adózik utána. Ugyanígy adómentes ha én, Madárlátta Béla kölcsönadok ötszáz forintot a barátomnak, s ő ezt az összeget fizetéskor visszaadja. Mind a ketten pénzt kapunk, a T. Harácsügyi Adócentrum pedig csak áll és nézi, miként gazdagszunk meg a barátommal, miközben a hivatal alig tudja jóval az országos átlag felett megfizetni munkatársait.

Szerény véleményem szerint az életmentésből származó jövedelmeket is meg lehetne adóztatni. Igaz, a mentés kicsit körülményesebb lenne, de legalább szervezett keretek között történne az állampolgárok kizsákmányolása. Ráadásul az utcakép is színesedne. Mielőtt ugyanis az életmentő tűzből, vízből történő mentéshez fogna, kis kalkulátorán ellenőrizné, hogy az esetlegesen kapott jutalommal nem kerül-e olyan adósávba, mely kedvezőtlenül érintené a jövedelmét. Ez egyébként látványnak sem rossz, s bizonyára vetekszik az épülő vízlépcső szépségével. Képzeljük csak el ugyanis T. Adóharácsászati Központ, micsoda turistalátványosság, amint tízezer potenciális életmentő, kezében kalkulátorral és Magyar Közlönnyel járja a belvárosi utcákat, miközben bűvös szavakat mormol maga elé.

Sokan találnak elveszett kutyákat, s vannak annyira elvetemültek, hogy nem egy esetben jutalmat is hajlamosak felmarkolni tettükért. Érdemes lenne egyszer utána számolni, mekkora összeggel károsítják meg az államot azok, akik gépkocsijukkal tilos helyen parkolnak, de elfelejtik megbüntetni őket. Ez az igazi láthatatlan jövedelem, T. Harácsközpont! Én magam többször is kipróbáltam, s mondhatom, igen jól élünk belőle a családommal. Az elmúlt negyedévben mintegy húsz alkalommal parkoltam szabálytalan helyen, s mindössze kétszer büntettek meg, összesen 5000 forintra. A többi 18 esetet megúsztam, s ily módon mintegy 40 ezer forintnyi láthatatlan jövedelemre tettem szert. Igaz, a szomszédaim irigyelnek, de ez legyen az ő bajuk!

Talán az eddigiekből is kitetszik a T. H. Centrum számára, hogy nálunk legfőbb érték az ember, sőt, ha így megy tovább, jövőre még értékesebbek leszünk. Csak jelzem, hogy ezen érték után is lehetne vagyonadót fizettetni. De erről majd máskor írok.

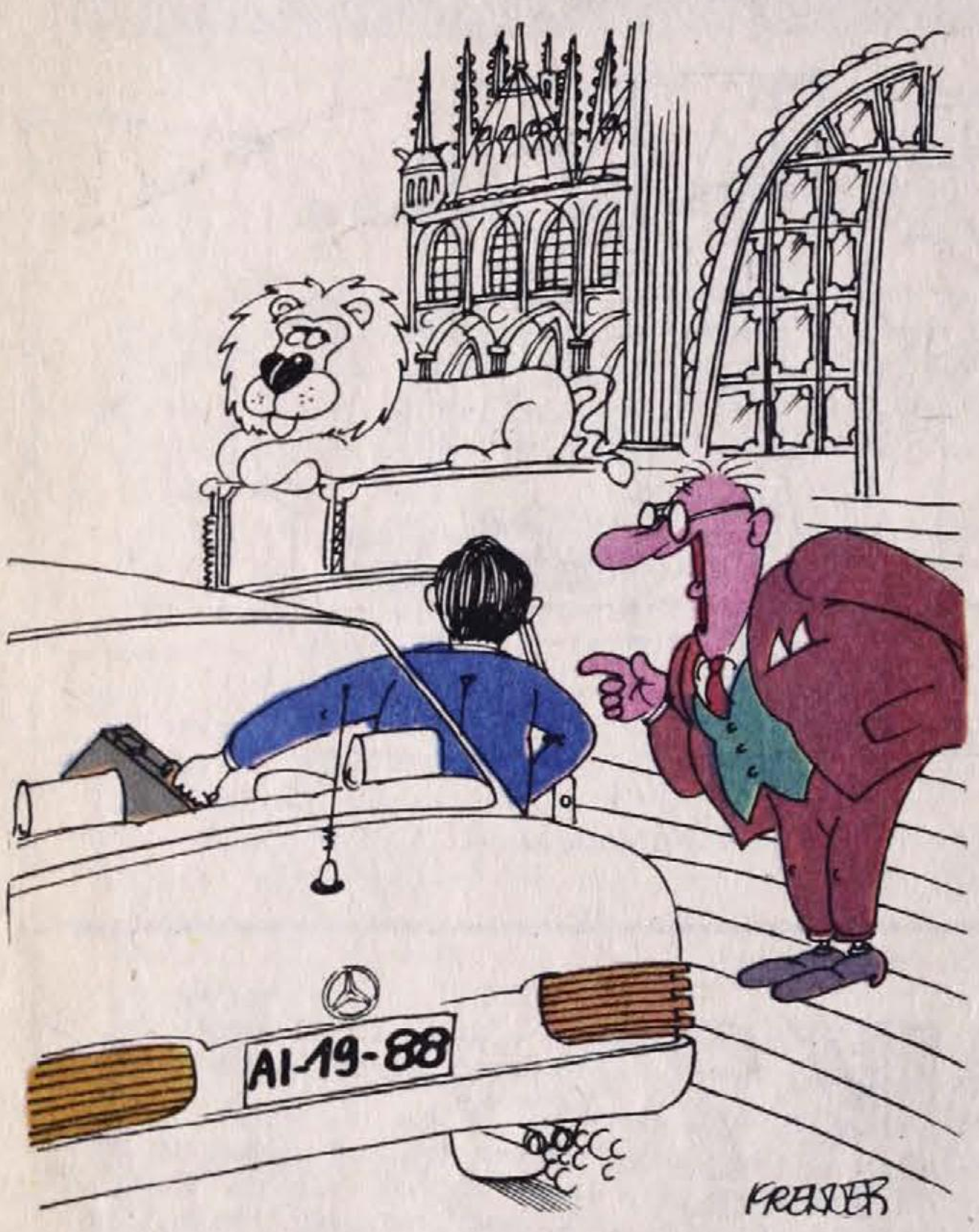
Tisztelettel:
Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

– Szaggat a térdem, meglátod, fűtéstechnikai konferencia kezdődik valahol!

HIÁNYÉRZET

– Ma még egyszer sem tetszett nyilatkozni a reformról . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Képzeld — mondja az egyik színésznő a másiknak —, a férjem azt akarja, hogy ne szerepeljek többet.

— Biztosan megfizették a nézők.

– Eddig csak ittál meg kártyáztál! Most már tőzsdézel is?

SZILÁNKOK

KONTRASZT

— Mit szólsz a remek videómhoz? Abból spóroltam össze az árát, hogy petróleummal világítok itthon.

BESOROLÁS

Életében egyetlen verset sem írt. Ezért jó költőnek tartották.

VIGASZ

— Rettenetesen fáj a fejem, csak az vigasztal, hogy neked is.

ANYASZÍV

— *Aztán vigyázz fiam ott a börtönben, nehogy rossz társaságba keveredj!*

MAI IDŐK

— Irénke, legyen az enyém, aztán itt hagyom a magnóm, arról hallgathat becéző, gyengéd szavakat.

PRAKTIKUS

— *Kérek egy csomag cigarettát és megkérem, mindjárt szívja is el helyettem.*

SZEMORVOSNÁL

— Az ön szemében szomorúságot, depressziót látok.

FELTÉTEL

— *Kedves Árpád, ha a felesége leszek, ugye nem kell ilyen sűrűn találkoznunk?*

ÁGYHELYZET

— Honnan ismerem önt hölgyem?

— Valamikor egy ágyban feküdtünk a kórházban.

JÓSTEHETSÉG

— *Panaszt szeretnék tenni a jövő évben gyártandó termékeik minőségére.*

MOZIRAJONGÓ

— Esküdjünk jövő szombaton, tíz órakor.

— Ez lehetetlen. Akkorra mozijegyem van.

SZÍVESSÉG

— *Sajnos pocsék a közbiztonság. Megkérném, hogy vigyázzon a pénzemre és az ékszereimre, amíg betörni megyek.*

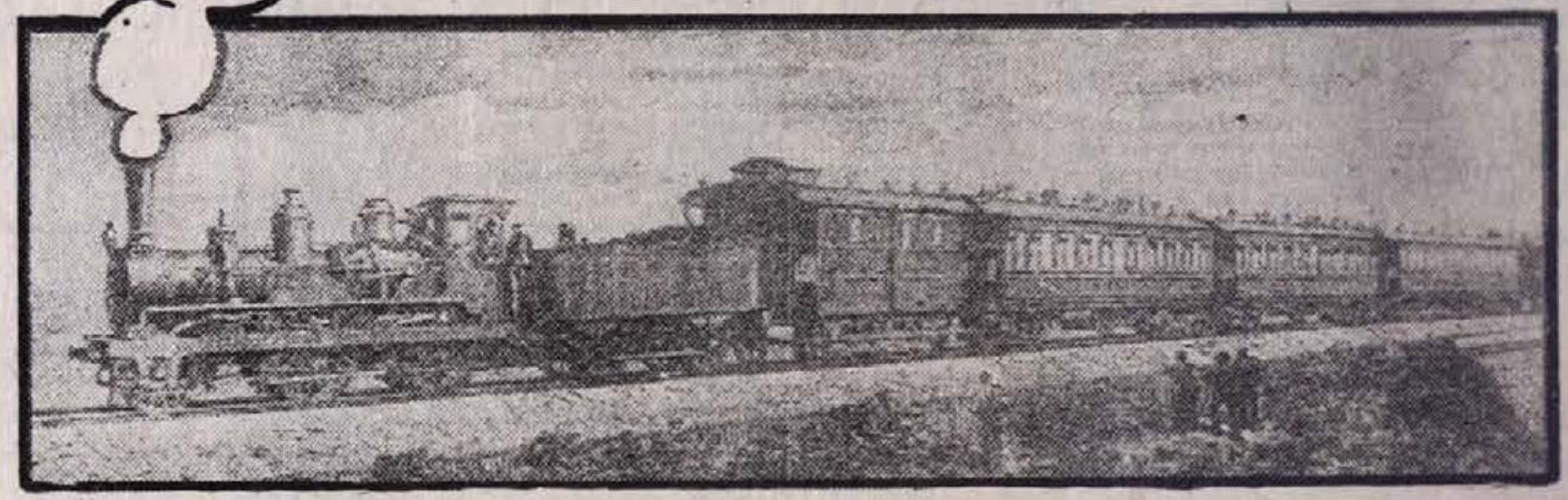
FÉLELEM

— Nem merek leülni az értekezleten Béla mellé, mert félek, hogy a butaság fertőző.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY: **ÜZEN A MÚLT**

Százéves az Orient-Expressz

Ah, Orient, ki elhoztad
a ló-korszak alkonyát,
ki faltad a kilométert,
mint a tót a tarhonyát . . .

Röpítették milliomost,
maharadzsát, herceget . . .
szóval minden ürgét, aki
a pénzével hencegett.

A kalauz talpig glancban,
mint valami díszkocsis,
teljes komfort: pincér, hordár,
sőt néha egy gyilkos is . . .

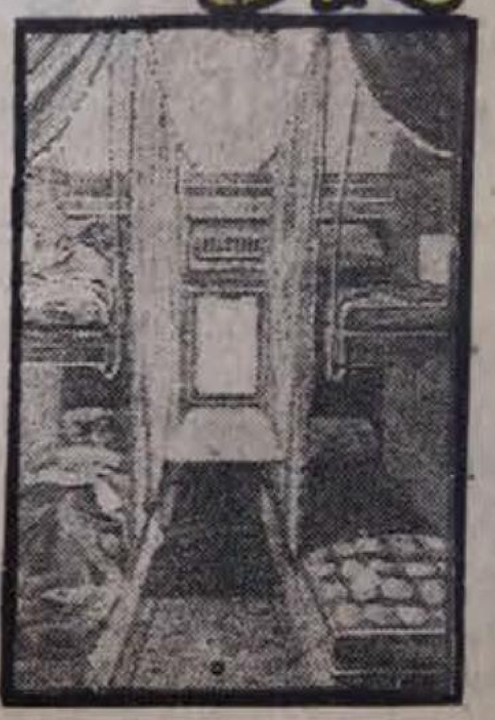
Ők, kik egykor száguldoztak
a boldogság vonatán,
azt hitték, hogy gyorsabb jármű
nem születik soha tán.

Elrobog az idővonat,
az édes múlt messze már,
nosztalgia lett a füstös,
villanyvasút most a sztár!

Az én sztárom te vagy mégis,
büszke öreg Orient!
Ha kigördülsz, maharadzsák
integetnek odafent.

SZÖULI PIKTOGRAMOK

E heti piktogramjaink, csakúgy, mint a múlt hetiek, Mező István munkái.

Az étteremben a pincér odalép az egyik törzsvendéghez:

— Kovács úr! A felesége kéri a telefonhoz.

— Kér? Akkor ez a hívás egy másik Kovácsnak szól.

OLIMPIAI POSTA

A pofonok völgyéből

Az olimpiai ring az igazság nagy színpada. A mázsás pofonokból mázsás tanulságokat meríthet az ember.

Főleg, ha más kapja.

Kezdem az egyszerűbbel.

Két koromfekete legény méregeti egymást. Az egyik Gould Amerikából, a másik Marva Tanzániából. Táncolnak köröskörül. Az egyik szép kékben, a másik elegáns sárgában. Hopp Sári, hopp sarokra, három a tánc. Kellemes nyitóvalcer, csak nem a Győri Balett nádszál leányai, legényei járják, hanem két bütykös fekete bunyós, elrajzolt arcvonásokkal.

Nem bántják egymást.

Igazuk van.

Te is fekete, én is fekete, miért ütnénk egymást. Nem elég nekünk évezredek bánata, amelyet a folyó is a hátán hordoz? Még egy perc és dalban törnek ki. Old man river... that old man river...

Jó, csakhogy ez itt az olimpiai ökölvívótorna, itt tenni is kéne valamit.

Tesznek.

Néha összeugranak, aztán hol Gould üt három gyors horgot, hol Marva üt három gyors horgot. De nagyon ravaszul csinálják. Amikor a tanzániai üti a horgait, akkor az amerikai guggol le, amikor az amerikai üti a horgait, akkor meg a tanzániai húzza össze magát egészen picire. Így a kesztyűk mindig szépen elzúgnak a másik feje fölött, hosszú süvöltős alagutakat vágnak a szöuli sűrű levegőbe.

A végén Gouldot hirdetik ki győztesnek.

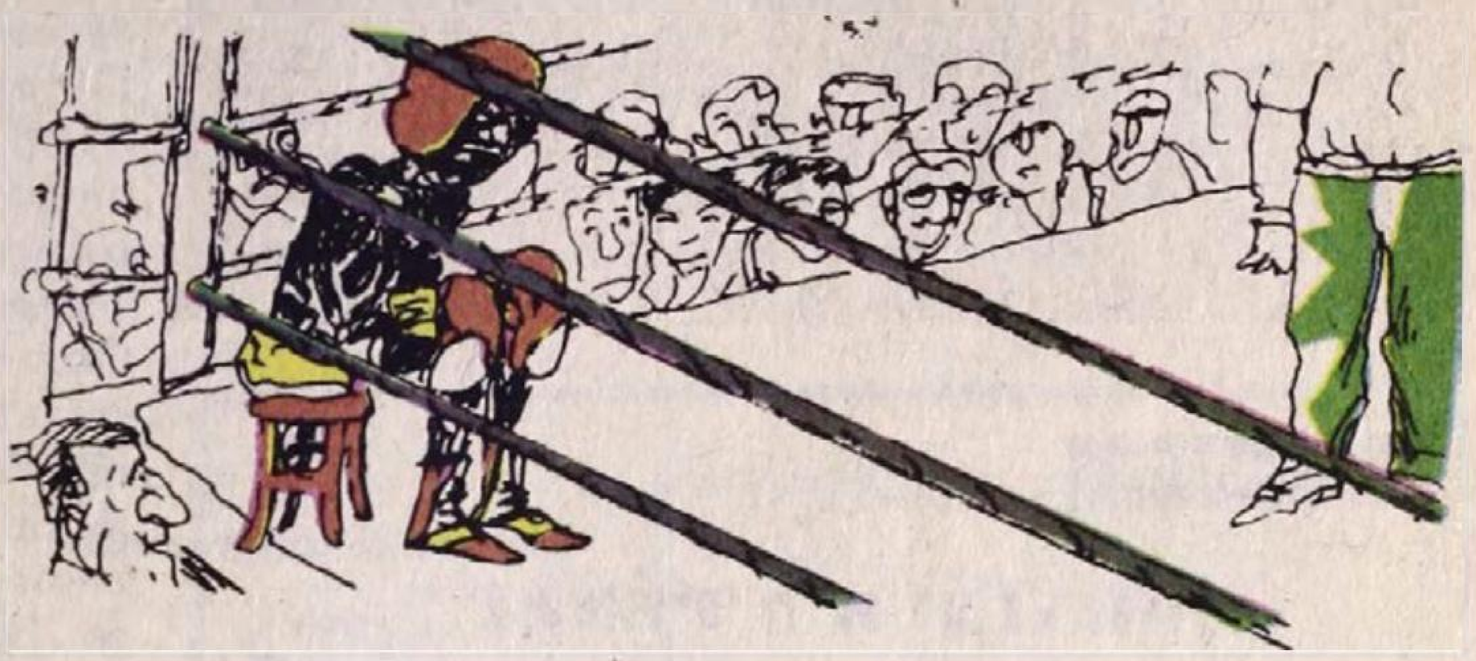
Marva alighanem náthás lett az amerikai öklének huzatától.

Első tanulság: óvjuk egészségünket, ne húzzuk el fejünket a pofonok elől.

*

Következzék a második menet.

Kihirdetik, hogy most jön Protol Franciaországból és Makama Swaziföldről. Felmászik egy markáns fickó, fekete mint a csibor.

Közmeglepetésre kisül, hogy ő a francia. A nemjóját, milyen fekete lehet akkor Makama?!

Sosem derül ki.

Makama ugyanis nem jelenik meg. Távollétével tüntet. Várjuk és várjuk és várjuk. A nézők, a pontozók, a mérkőzésvezető és Protol.

Különösen Protol várja. Protol rettenetesen várja. Ül a szorító sarkában a kis piros széken és vár és vár és vár. Solvejg nem várta így Peert, ahogy Protol várja Makamát. Néz jobbra, néz balra és szelíd olajos szemében egyre nagyobb a fájdalom. És ül és még mindig ül, de a csibész Makama csak nem jön, ki tudja, merre kujonkodhat.

Támad egy lidércnyomásom. Rég vége az olimpiának és Protol még mindig itt ül. Lebontják a csarnokot, autógyárat építenek a helyén — mert ez a világ rendje — és Protol még mindig itt ül. Kezén a nagy piros kesztyűkkel, szemében a nagy fekete bánattal.

A mérkőzésvezető végre megmondja neki, hogy ő nyert, távozzék békével. Protol békétlenül távozik. Nem akar menni, úgy kell letuszkolni a ringből.

A szomszéd szorítóban Szabó Lóránt már javában kócolja Victor Perez bajuszkáját. Protol elhúz a ring mellett, vágyakozó tekintettel néz fel a kötelek között ugrándozó két legényre. Szomorú az arca. Lám, lám, még mindig ez az átkos megkülönböztetés. A fehéreknek mindig szabad, szegény feketétől pedig még azt a néhány pofont is megtagadják.

Második tanulság: becsüljük meg, amink nincs, mert másnak még annyi sem jut.

Peterdi Pál

– Sikerült egy veszedelmes környezetvédőt kilőnöm ...

BORHÁBORÚ

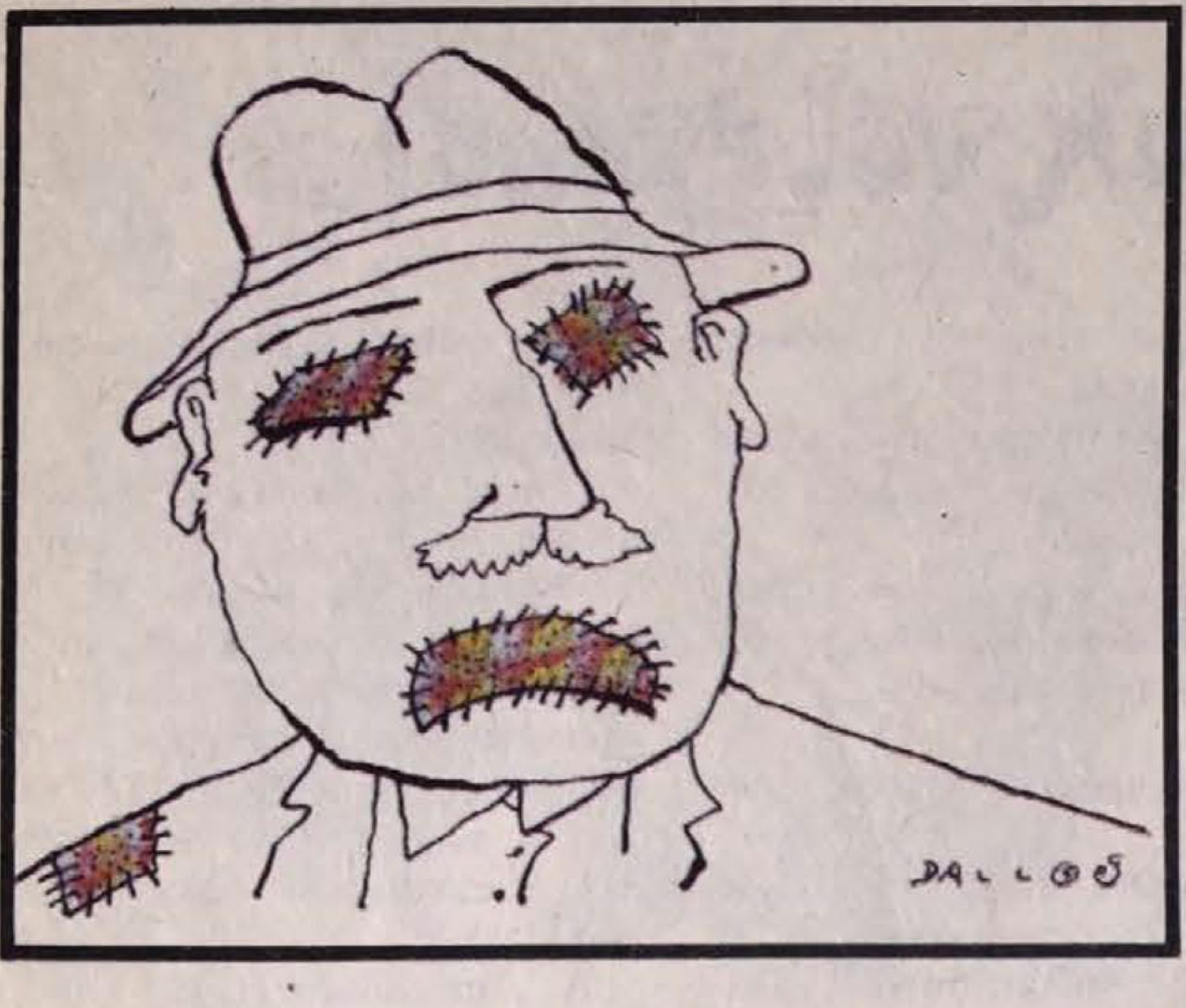

– Azért nem hiszem, hogy ennyire komoly lenne ...

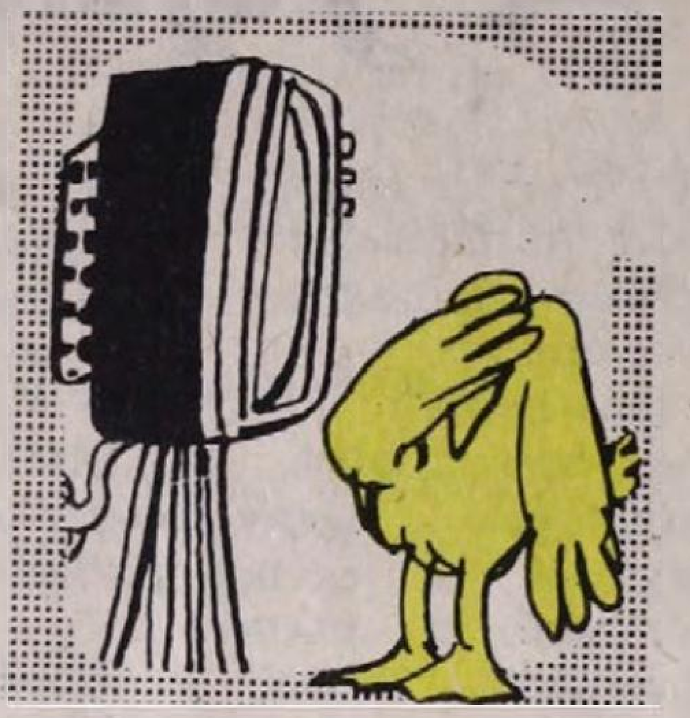
Huszonnegyedik olimpia: úszni, gyerekek!

HUSZONNEGYEDIK ÓRA: MEGÚSZNI, MAGYAROK!

CIFRA NYOMORÚSÁG

ZSŰRIRŐL ZSŰRIRE

Még alig tértünk magunkhoz a *Ki mit tud?* izgalmas hetei után, s máris nyakig ülünk az olimpia még körömrágatóbb izgalmaiban. Én legalábbis nyakig, sőt hajnaltól éjfélig ülök bennük, s ahogy hozzám közel állók mondják, a kialvatlanságtól ötkarikás szemmel ténfergek a lakásban. (Mire Ön, kedves olvasó, e soraimat olvassa, már egy egész hét eseményeivel többet tud, persze, nálam; hiába, no, nemcsak Szöul és Budapest, hanem magyar cikkíró és magyar olvasója közt is tetemes az időeltolódás.)

De térjünk a tárgyra. Talán tetszenek emlékezni arra a Kalocsai Éva nevű hölgyre, aki a *Ki mit tud?* elődöntőjében evett, ivott, s rágás, valamint nyelés közben folyamatosan beszélt a hasából. Nos, kérem, ezt a produkciót, melyhez foghatóról eddig még csak nem is hallottam, s mely körülbelül olyan, mintha valaki a Quick Boys törpebiciklijén kézenállva kerülné körbe a színpadot, közben félkézzel nyuszit varázsolna elő a semmiből, féllábával a hajdúsági legényest ropva, s ugyanekkor a Talpra magyart is elszavalná, nos, ezt a produkciót a zsűri könnyedén kipottyantotta a további vetélkedésből. Bizonyára abból kiindulva, hogy hiszen benne semmi különleges kunszt nincs, elvégre honfitársaink túlnyomó része sem csinál egyebet, mint hogy eszik, iszik, és közben folyamatosan beszél a hasából mindenfélét összevissza.

A zsűri döntése akkor meghökkentett, de azóta be kellett látnom, hogy igazságos volt: hasbeszélésben Kalocsai Éva nélkül is világelsők vagyunk. Itt van, teszem azt, annak kérdése, hogy a Bódi nevű magyar birkózó ellen igazságtalanul megítélt sorsdöntő pont miatt csapatunk miért nem óvott az olimpián. Időrendben az alábbi három választ kaptuk: *1.* Óvni csak megadott ideig lehet, s ezalatt az a személy, akinél óvni lehetett volna, nem tartózkodott a csarnokban. *(Magyar Televízió.) 2.* A megadott idő alatt nem tartózkodott a csarnokban olyan magyar sportvezető, akinek jogában állt volna óvást bejelenteni. *(Magyar Televízió.) 3.* Óvni csak olyankor lehet, ha a mérkőzésvezető és a zsűri véleménye az adott kérdésben eltért, amiről esetünkben nem volt szó. *(Magyar Televízió.)*

Hát akkor én most tisztelettel óvást jelentek be, tekintve, hogy a fönti vélemények viszont föltűnően eltérőek, minél fogva most már a Bódi-üggyel is úgy vagyok, mint a dunai vízlépcsővel.

No de mi a világszámot ígérő hasbeszélőnő mellőzése szegény Jánosi Zsuzsáéhoz képest, akit, hiába szerepelt remekül a szöuli *Ki mit tud?* női tőrvívás kategóriájában, az a fránya zsűri csak-csak lemesterkedett a dobogóról? Mellesleg nem is tudom, miért jut most hirtelen eszembe róla (gondolom, a dobogó miatt) egy bizonyos tiszakécskei tanítónő, a társadalmi dopping harcos ellensége, aki fölé ugyanazt a személyt helyezték vissza tanácselnöknek (no, természetesen a lehető legdemokratikusabb úton), aki pedig a legkevésbé demokratikus eljárásra — pontozói csalásra — kényszerítette vala őt, s ezért, lelepleztetvén, nyugdíjazását is kérte — hiába. Meg az a másik kitűnő bajvívó kolleginánk is eszembe jut, a megyei lap munkatársa, aki fényt derített az elnök úr sportszerűtlen kísérleteire, s ezért — noha korántsem a hasából beszélt — aranyérem helyett fejmosásban részesült a zsűritől.

No de Tiszakécske nem a Koreai Köztársaságban van, idehaza meg nem minden zsűrit választanak manapság újra.

Szerencsére.

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mit adhatok? Marhahúst vagy sertéshúst? — kérdezi az eladó a húsboltban tanácstalanul nézelődő fiatalasszonytól.

— Mindegy, csak olyan legyen, ami nem ég oda!

FOTÓSAROK

DOBÁLJUK A PÉNZT

— Snúrozgatunk, snúrozgatunk?

— Igen. Először mindenki kicsiben kezdi. Bélással, ötforintossal.

— Aztán jönnek a nők!

— Így igaz. Fagylalt, rágógumi, kóla, mozijegy.

— Virág.

— Jó, hogy mondja! Drága szerető, nyugati kocsi, hétvége egy szállodában.

— Ha tehetősebb az ember, veszteséges gyárakat üzemeltet, túlburjánzott hivatalokat tart el, vízlépcsőről dönt.

— Ráadásul ma már a pénzhez is három dolog kell: pénz, pénz és pénz.

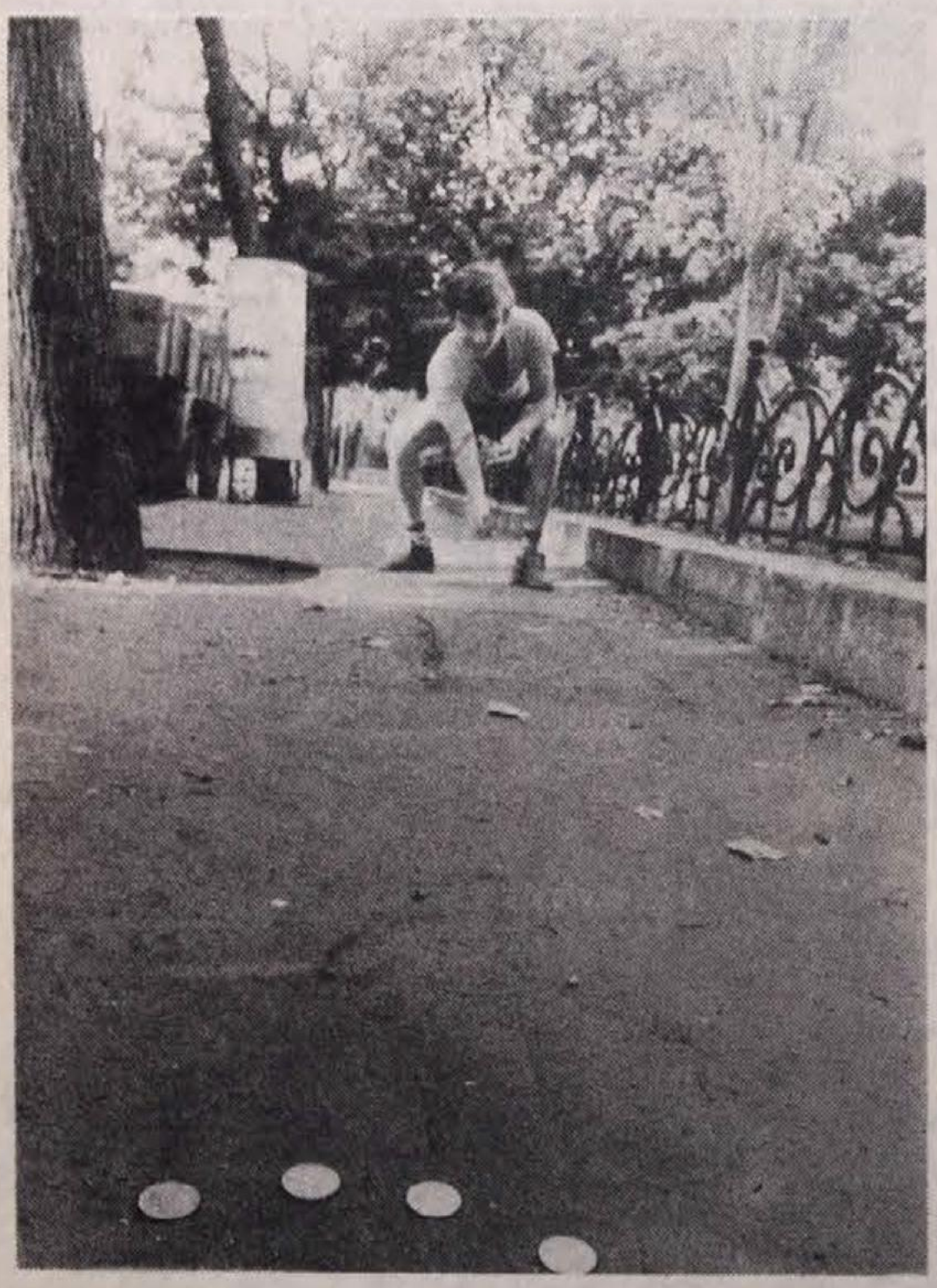
— Azt mondják, a pénznek nincs szaga.

— Még szerencse, nekem ugyanis már évek óta nem telik szaglásra.

— Örüljön neki. Én például napszámra düllesztem a szemem, mégse tudok semmit kiszimatolni. Na, jó snúrozást!

— Tulajdonképpen nem is snúrozok, csak dobálom a pénzt.

efespé

(Kaiser Ottó felvétele)

MAGÁNSZTRÁJK

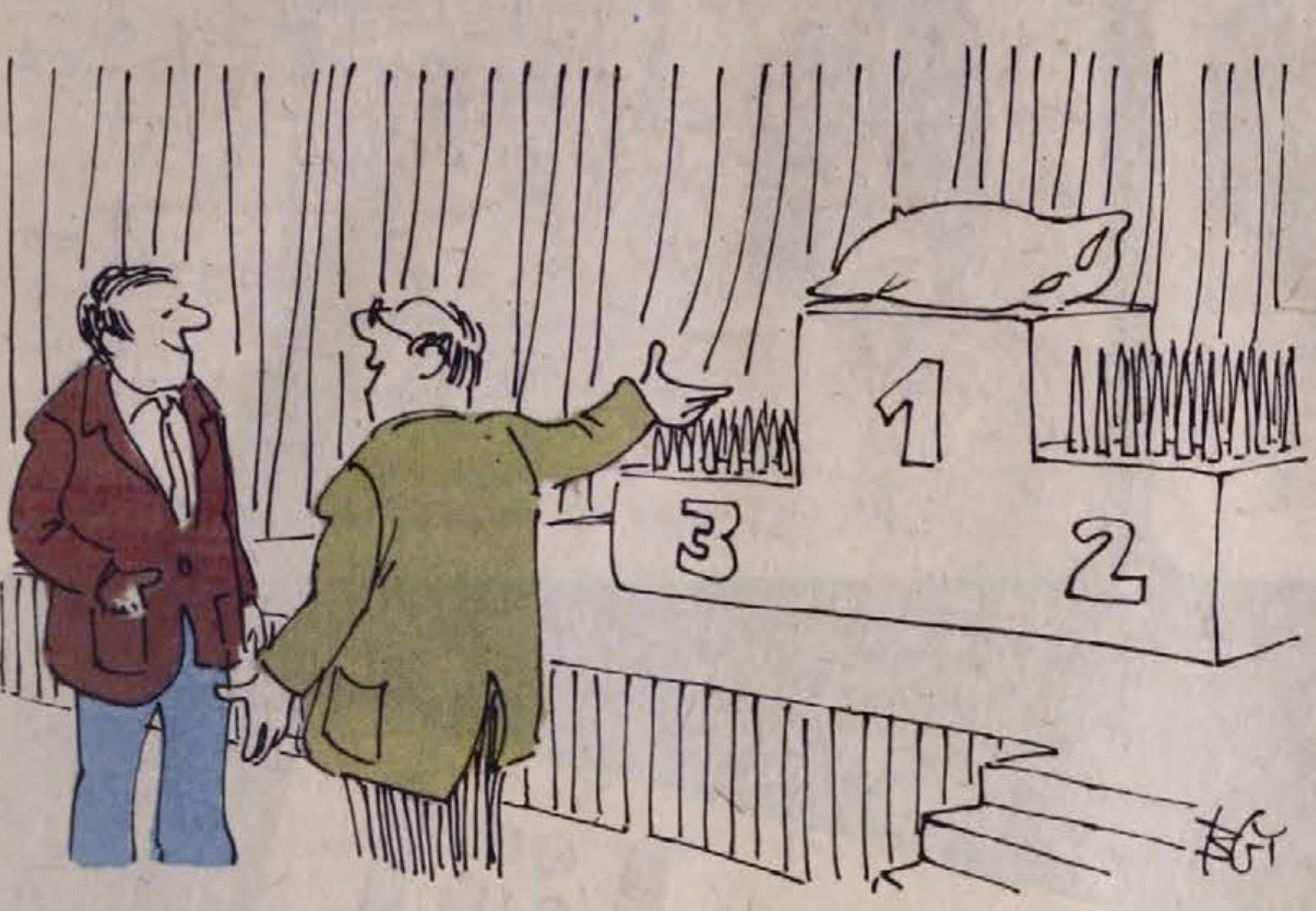
Doppingbotrányok Szöulban

A MAGYAR GAZDASÁG GYANÚN FELÜL ÁLL

Világgazdasági prognózis: leesik a kávé ára

MAGYAR ELŐREJELZÉS: HOZZÁNK NEM FOG BEGYŰRŰZNI...

POLITIKAI PLURALIZMUS

– Most már semmi sem áll az egészséges versengés útjába!

Pótvizsgázik a protekciós gyerek. A tanárok izzadnak, nagyon nehéz a fiúból bármit is kicsikarni. Végül a magyartanár kér tőle egy közmondást.
A diák mélyen hallgat.
— Helyes — mondja a tanár, „hallgatni arany".

– Nekem is kell egy emberarcú szocializmus!

AVAGYÚGY...

Emlék a nyárból.

— Fogytán a WC-papír — jelenti a gondos családanya, aki nemcsak a mának él, de a jövőre is gondol, még itt is, a tóparti vállalati üdülőben.

— Hogy mondtad, szívem?

— A papír! Porciózzák. És úgy fest, nem vált be a prognózis. Elszámolták magukat. De az is lehet, hogy a szilva... Szóval nem tart ki reggelig a készlet.

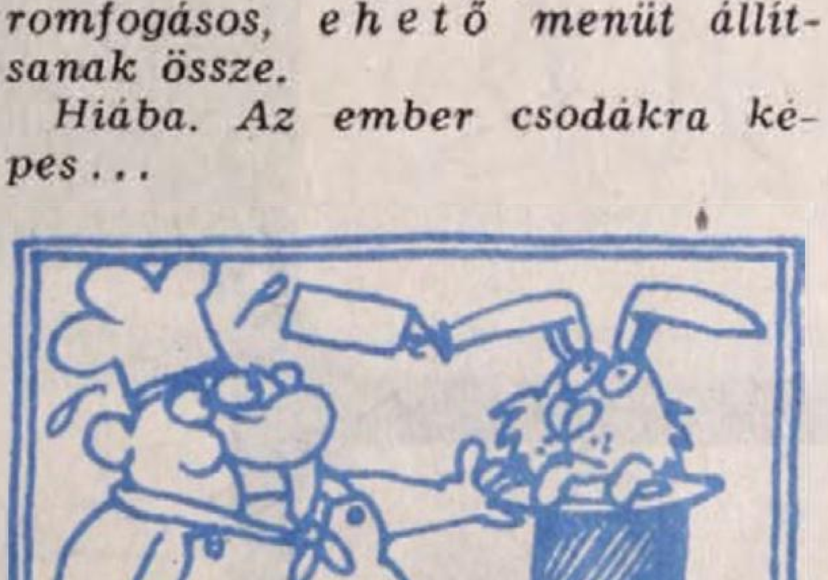
— Kérj valakitől — válaszol a férj, akinek mindenkor, de különösen ilyen válsághelyzetekben legalább egy mentőötlete támad. — Kölcsön, természetesen. Holnapig.

Hogy miként, miből törleszthetnek majd, azzal már nem törődik. Egy újabb intő példa: nemcsak az állam, a polgárai is egy-kettőre eladósodhatnak.

Érdekes hír: hazánkban is megrendezik a világ 19 országában már komoly rangot kivívott Arany Szakácssapka versenyt. A hírek szerint a vetélkedőn a konyhaművészeknek nemcsak a reprezentatív megoldásokkal, hanem azzal a feladattal is meg kell birkózniok, hogy 26 forintból háromfogásos, e h e t ő menüt állítsanak össze.

Hiába. Az ember csodákra képes...

Saját bevallása szerint nincs rokona Sheelah Ryan-nek, annak a floridai illetőségű idős hölgynek, aki több mint 55 millió dollárt nyert a közelmúltban az amerikai lottójátékon. Kár. Nagy kár. Mármint hogy nincs rokona, nincs egy szál sem. Szegényke, hiába gazdagka, biztosan borzasztóan magányos.

Persze én tudnék neki unokaöccsöt ajánlani. Szolid, megbízható. Közép-kelet európai. Sőt. Ugyanitt egy kisebbfajta országot is rokonságába fogadhatna. A Magyar Nemzeti Bank nemrég kötött szerződést a Világbankkal. A kölcsön összege: 50 millió dollár. Alig kevesebb Sheelah néni szupernyereményénél...

*

Életbe lépett a téli menetrend a Magyar Államvasutaknál. A jól bevált gyakorlat szerint a változások egy pótfüzetben szerepelnek.

Pótpótfüzet, az eltérített vonatok menetrendjével, remélhetőleg nem kerül kiadásra...

Családi tévészurkolás. Óriási ütéseket osztogatnak az olimpiai ökölvívótorna szöuli szorítójában.

Sóhaj, kommentár az egyik fotel mélyéről: „Legalább nincs nagy gondunk az akklimatizációval...

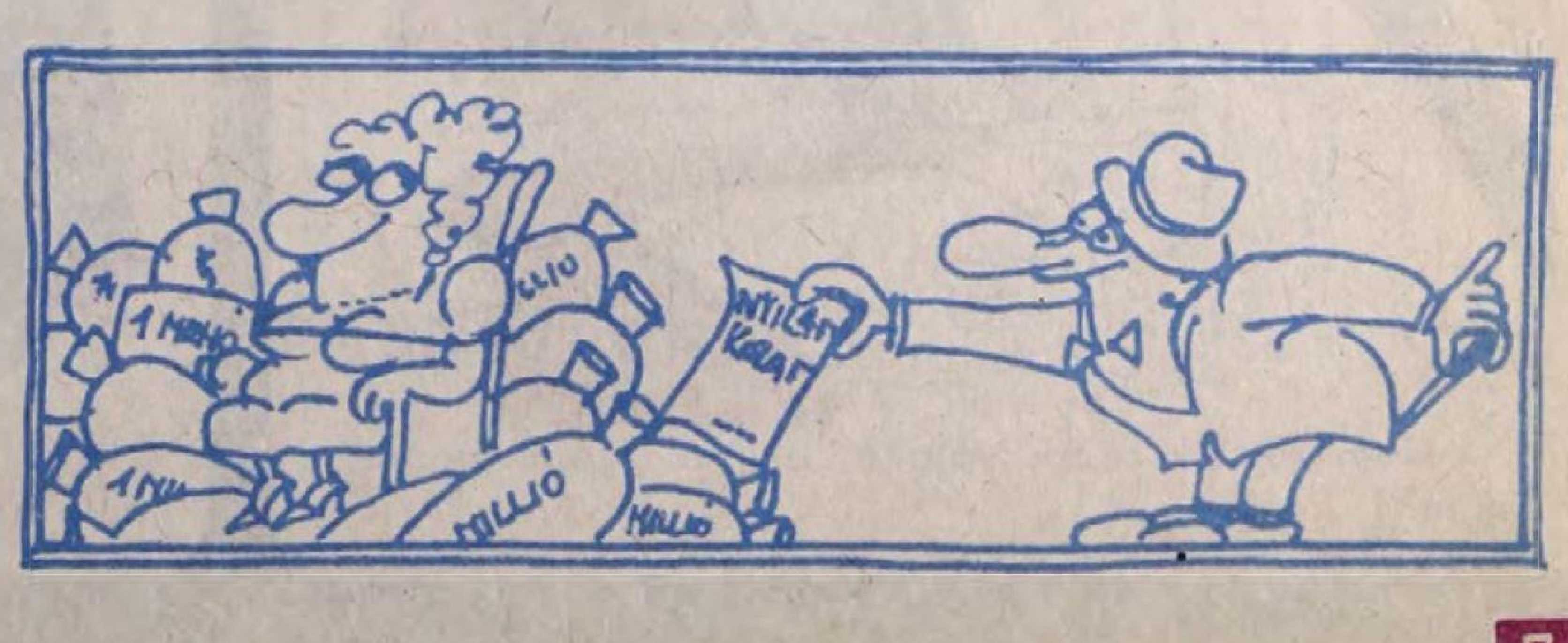

Olvasom a fogyasztói tanácsok vizsgálódásainak tapasztalatait. Nógrádban és Somogyban szegényes a tejtermékek választéka, gyakran lejárt szavatosságú tej és túró kerül a vevőkhöz. Drágábbak lettek a már korábban sem olcsó gyümölcslevek. Az országban sokfelé kritikus a vegyi cikkek kínálata, hiánycikkekről és burkolt áremelésekről szól a jelentés. Sok a baj. Valaki a sarkára állhatna már végre.

Csakhogy — így a jelentés — pár férficipő sarkalása a régebbi 35—70 forint helyett 60—110 forintba kerül újabban.

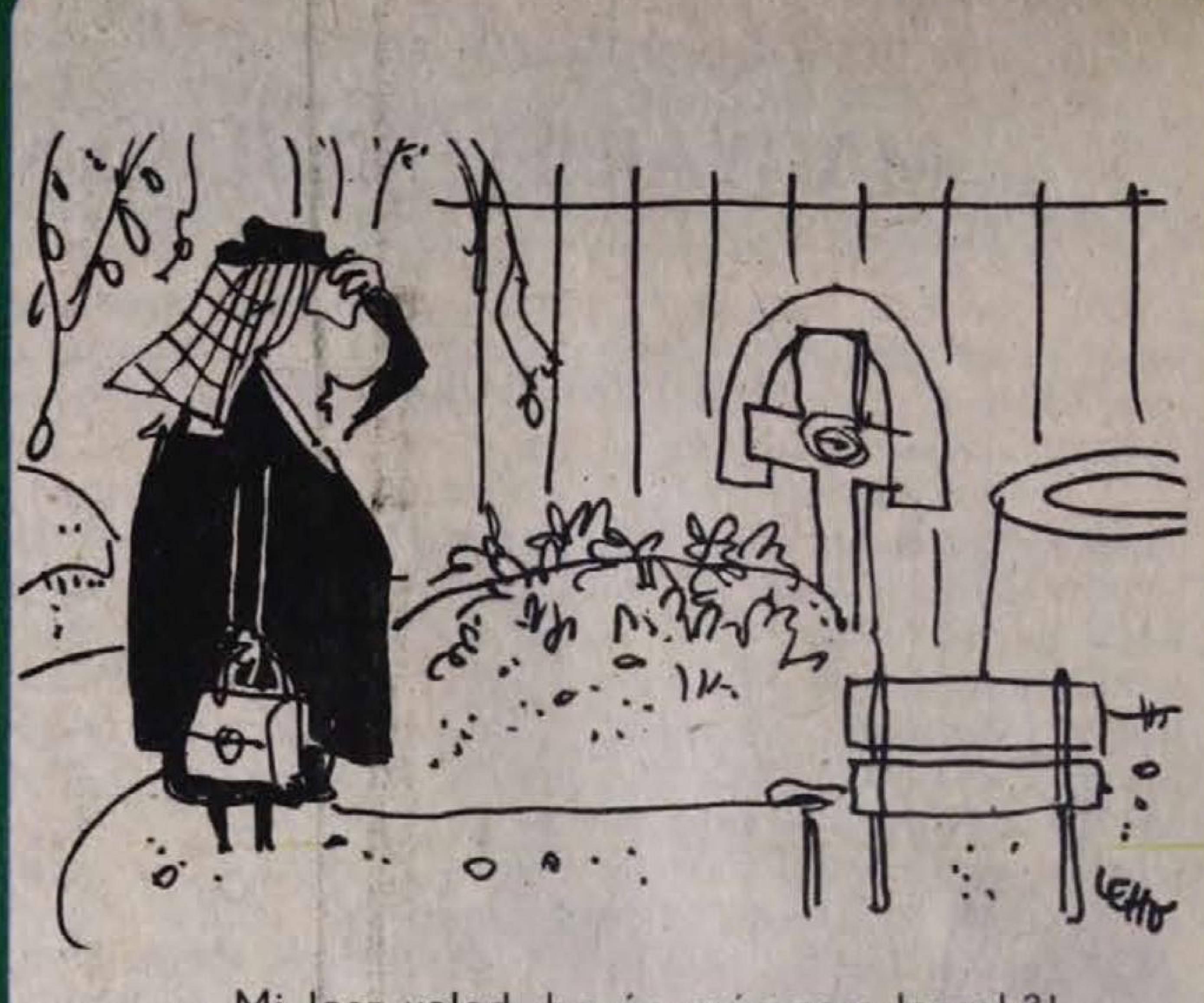
Szóval meggondolandó...

Münz András

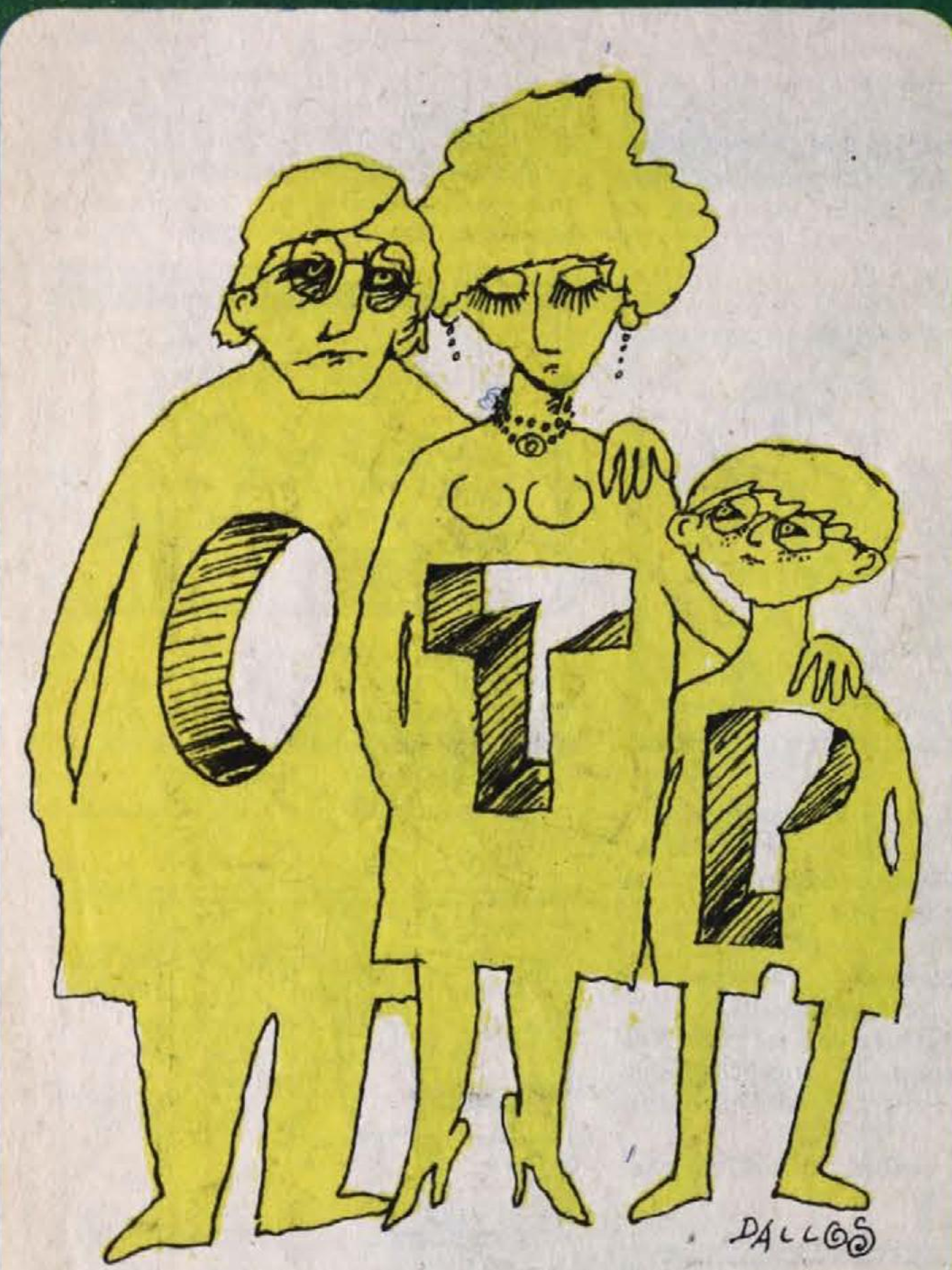

A NAGYMENŐ

– Mi lesz veled, ha én már nem leszek?!

egyedül nem megy

– Nem tetszik tudni valakit, akinek igent mondhatnék?

ALAKULÓ TÁRSASÁGOK

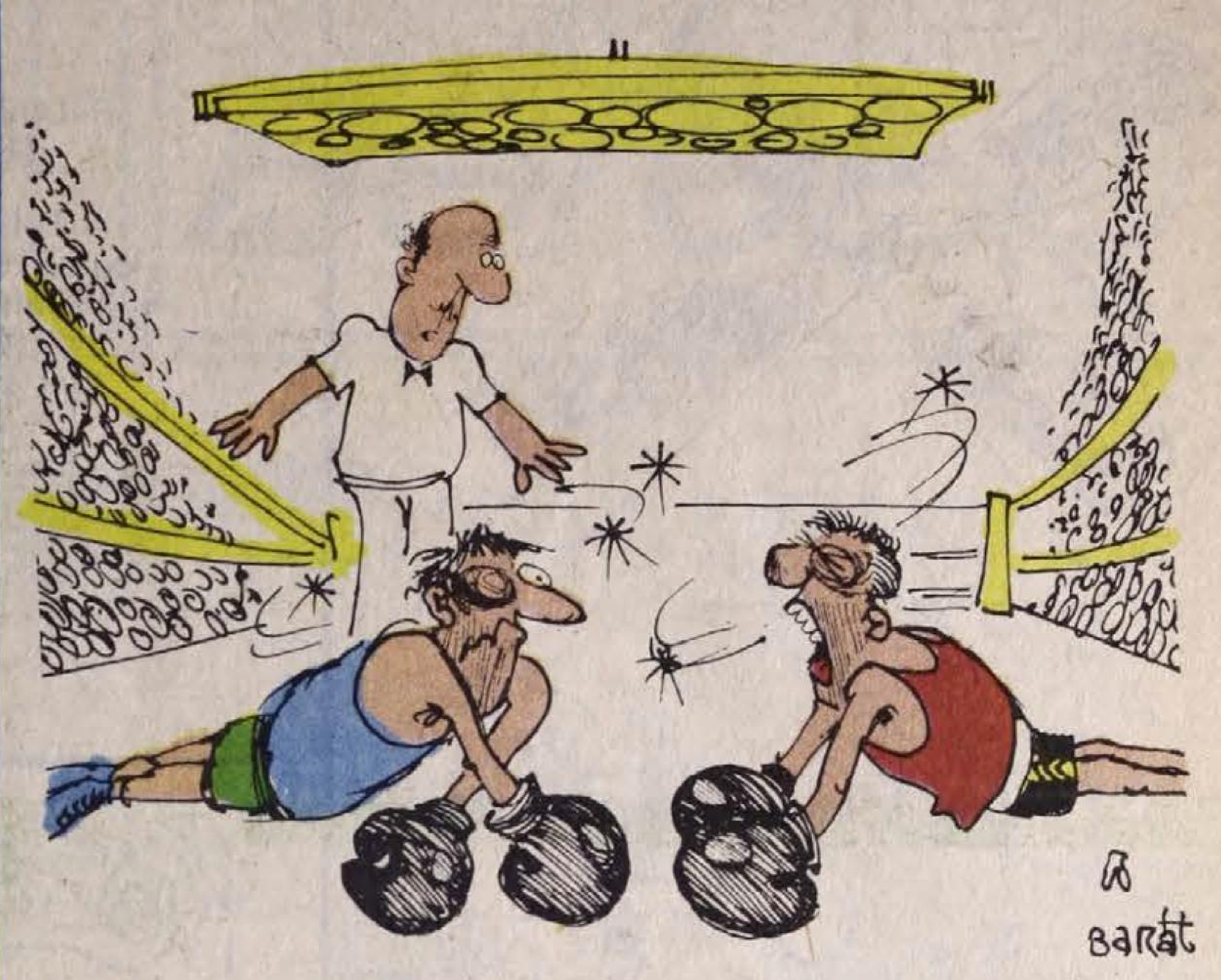

– A Szabadkőművesekhez jelentkeznék... Akkor talán előbb juthatnék lakáshoz!

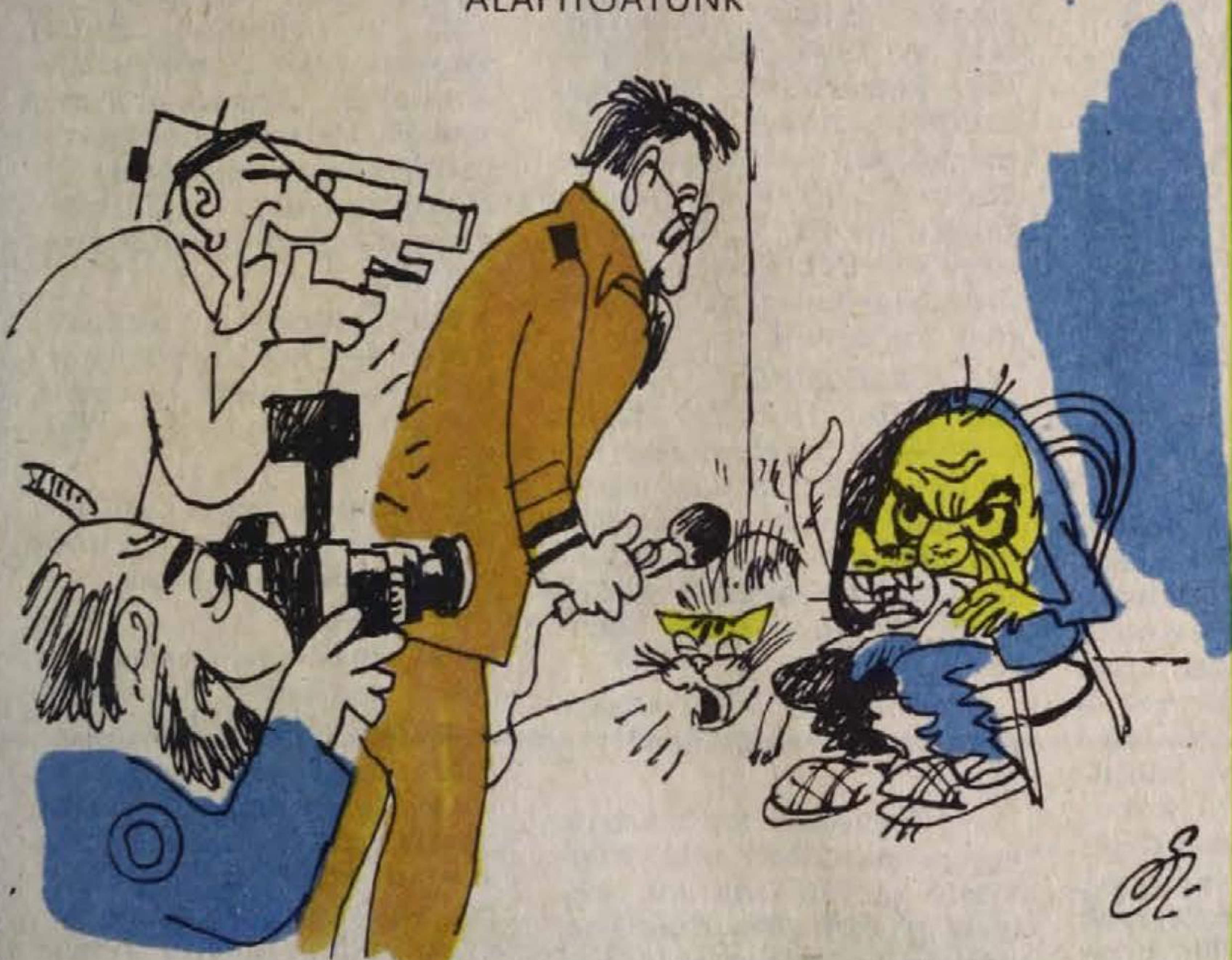
– Akkor most már jogilag sem lesz tilos a világ proletárjaival egyesülni? . . .

TALÁLKOZÓ

– Nézeteink kölcsönös kicserélésével eredményesen tudunk munkálkodni közös problémáink megoldásán.

ALAPITGATUNK

Embergyűlölő Szövetség

ELLENDEMONSTRÁCIÓ

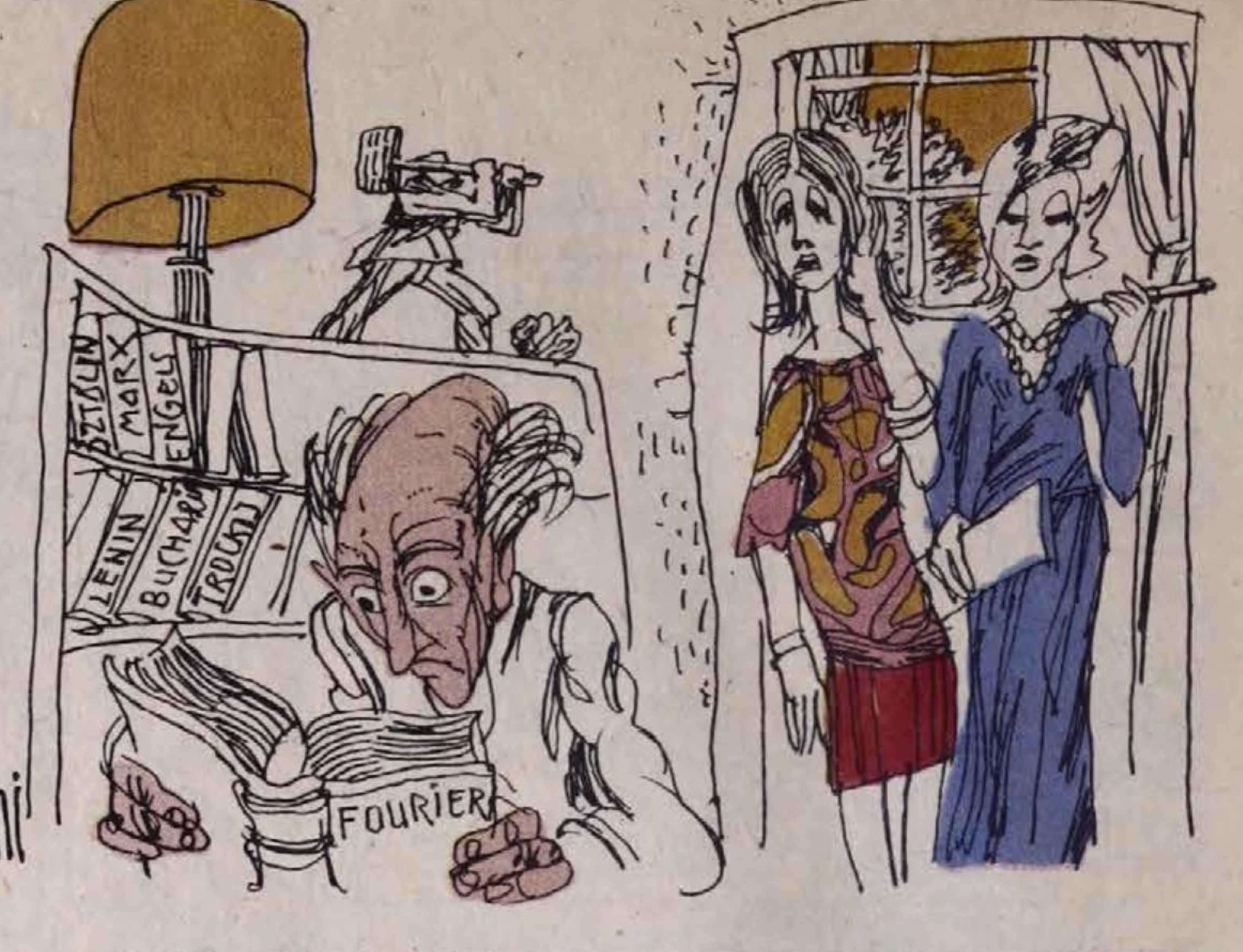
– Ne bántsátok, lányok! Otthagyta a férje három gyerekkel . . .

SZÉLMALOMHARC

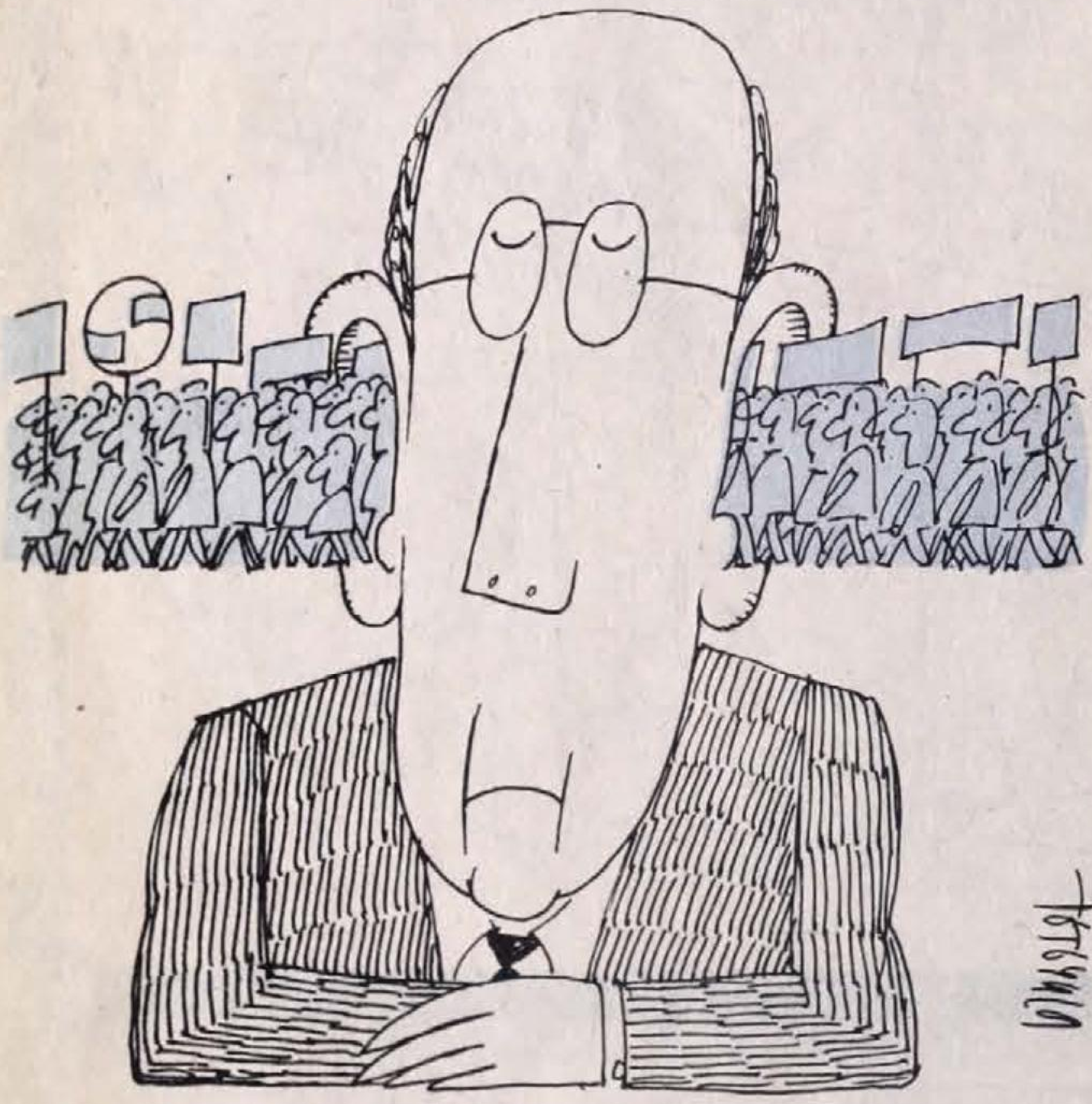

FILOZÓFUSÉKNÁL

– Folyton a klasszikusokat bújja, ahelyett, hogy a Cavintont szedné

VITA A VÍZLÉPCSŐRŐL

KÖZBOTRÁNY A PARLAMENTBEN

Bip-bip-bip-bip-bip!

Az ötödik sípszó pontosan kilenc órát jelzett, amikor Stadinger István, az Országgyűlés elnöke rutinos mozdulattal felemelte és megrázta azt a bizonyos csengettyűt.

Még néhány apró köhintés innen-onnan, s a kupolaterem lassan elcsendesedett. A tizenegy igazolatlan hiányzót természetesen nem számítva, 376 bennünket képviselő szempár szegeződött az emelvényre, amikor a síri csendet hirtelen...

A síri csendet hirtelen halk zeneszó foszlatta szét. A Tisztelt Ház tagjai ettől olyan izgalomba jöttek, mintha legalábbis egy napirenden kívüli miniszteri expozét hallanának. Kíváncsian tekintgettek jobbra-balra, nyakukat nyújtogatták, fejüket csavargatták. A fiatalabb képviselők kisvártatva kuncogni kezdtek, mivel ők felismerték az örökbecsű zenedarabot. Ugyanis a patinás falak között a Vízilavór együttes Poplegyecskék című nagylemezének dallamai kergették egymást.

— Skandallum... — mormolta Horváth Lajos alelnök, s az emelvény jótékony takarásában sebesen lapozgatni kezdte népköztársaságunk alkotmányát, hátha kiderül abból, hogy ilyenkor mi a teendő...

Szerencsére a következő pillanatban megoldódott a rejtély.

A leghátsó széksorban, egy szénanáthás zalai képviselő árván maradt helyén a termetes Pócsikné, parlamenti takarítónő bóbiskolt, álmában is öntudatosan szorongatva a partvisnyelet. Füleire egy-egy rózsaszínű szivacspamacs tapadt, s a kötényébe tűzött parányi sétálómagnó vidáman ontotta magából a Vízilavórt.

A karzaton szorongó honi tudósítók tanácstalanul rágicsálták ceruzáikat arra várva, hogy az MTI kiadja e példátlan esettel kapcsolatban hivatalos közleményét. Csupán a Times szúrós bajszú munkatársa próbálkozott összeütni egy cikket a magyar ellenzék eme váratlan jelentkezéséről.

Ám ekkor a termetes Pócsikné két aprót horkantott, kinyitotta szemeit, ijedten körülnézett és feljajdult:

— Maguk hogy kerülnek ide? Nekem itten ma még rendet köll csinálnom...

— Nekünk is! — csapta le a kínálkozó ziccert egy sokat tapasztalt képviselő.

— Hát, ami azt illeti, már éppen itt lenne az ideje — dörmögte félhangosan az asszonyság. A szavait követően feldübörgő tapsvihar hallatán jegyezte fel blokkfüzetébe valaki ott nagyon elöl, a legelső székek egyikében:

„Rátapintott a lényegre, mint Pócsikné a Parlamentben."

Walter Béla

IDEÁLIS KORMÁNY

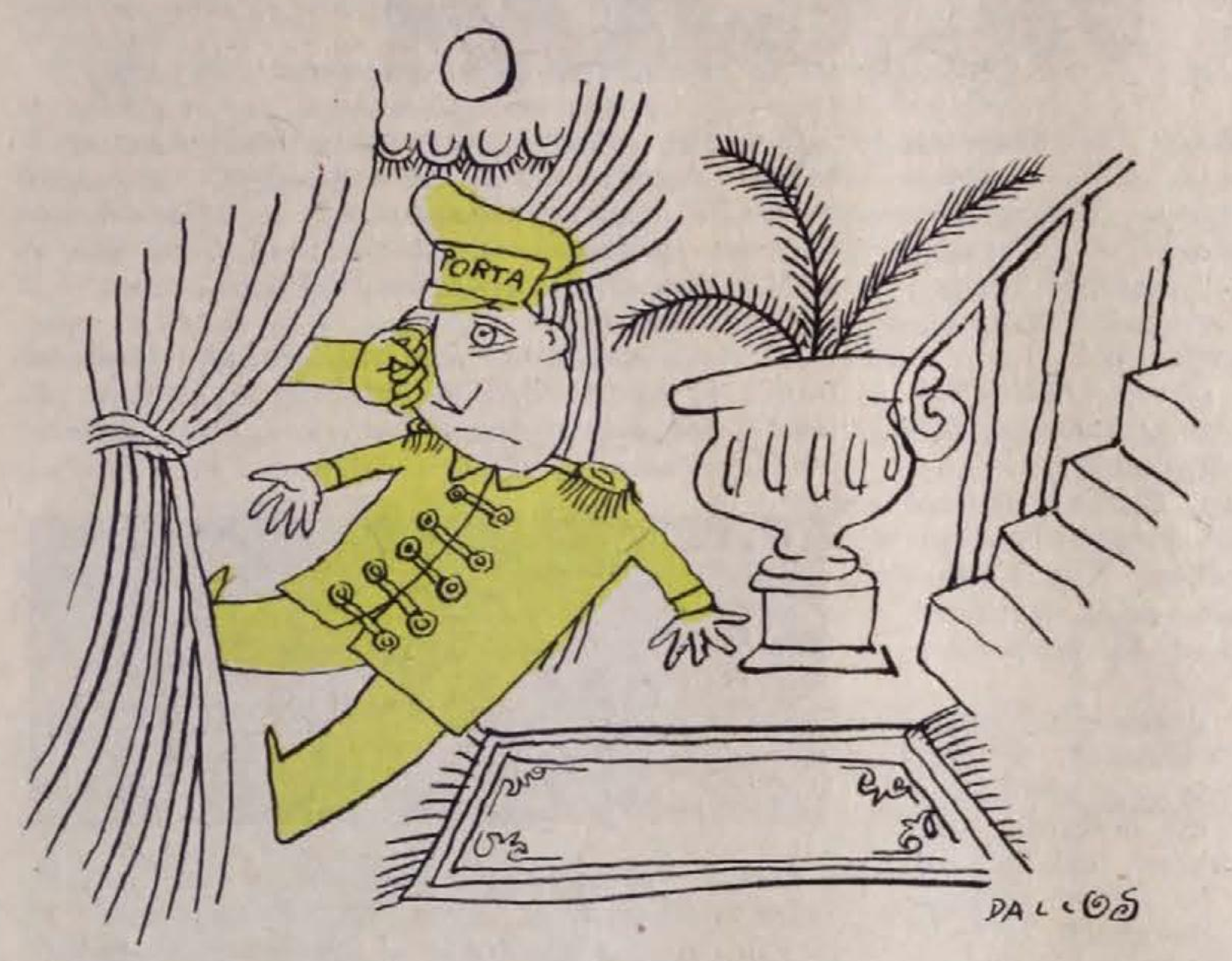
– De drága uram, ha nem szereti a bulvárdarabokat, miért nem megy egy dotált színházba?...

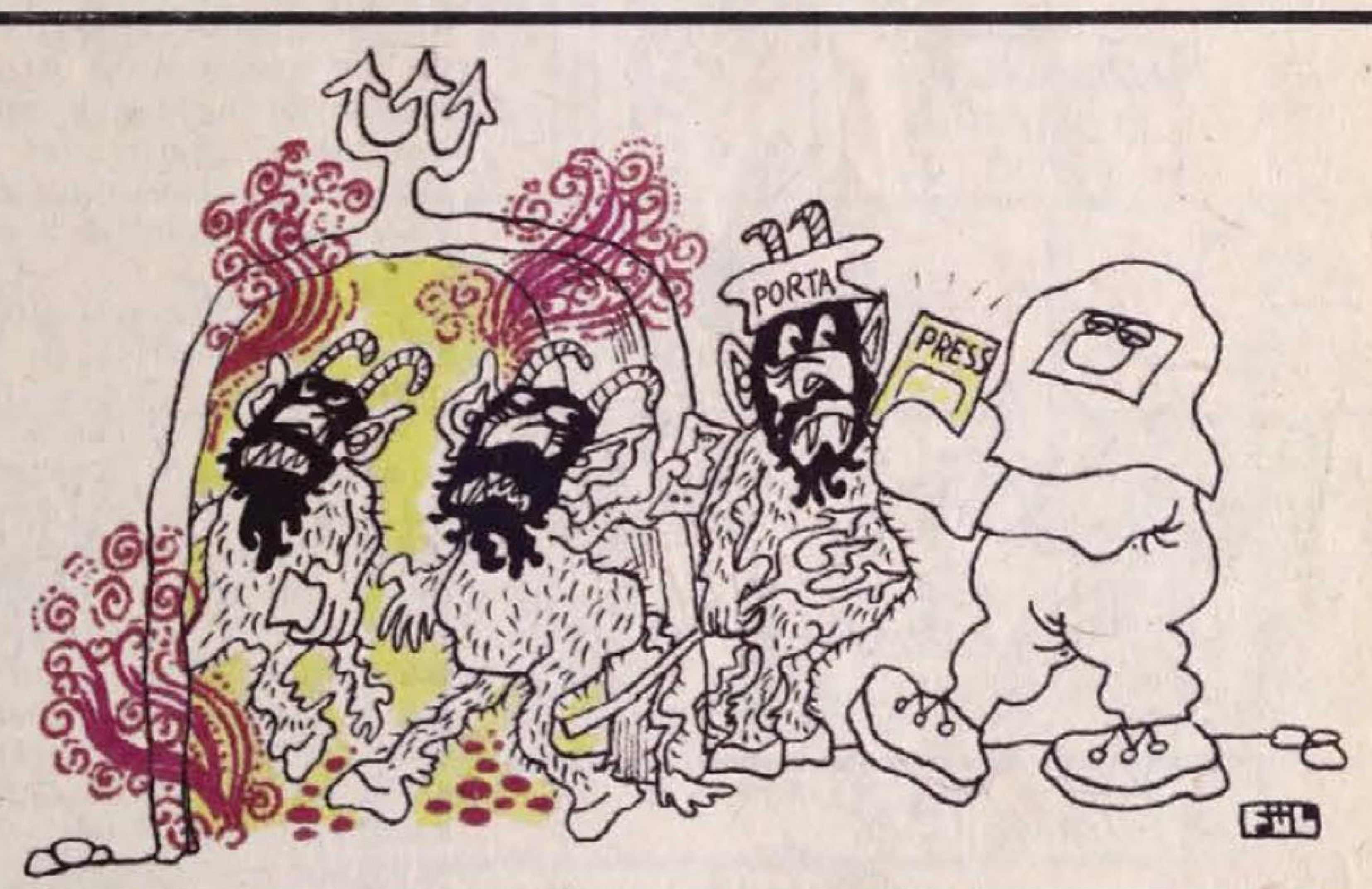
BELÉPŐ

BRENNER, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, DALLOS, FÜLÖP, DUNAI, VÁRNAI

TÁRSADALMI VITA

– Ne haragudjon, hogy közbevágok, de merre van itt a büfé?

XX. SZÁZAD

– Remélem, nem radioaktív? . . .

ISTEN TUDJA . . .

MUZSIKUS LÉLEK

A VILÁGSZÁM

Egyik este elporoszkáltunk Géz Gézával az Avar Varietébe. (A jeles éjszakai szórakozóhely az egykori Kabar Kabaré épületében működött.) Tettünk indítéka az volt, hogy új világszámot hirdettek: Miss Arabellát, az illuzionista kötéltáncosnőt. Hát persze, hogy elmentünk!

A műsor közepes volt. A bűvész bűvészkedett, a paródista parodizált és a számoló kutya strammul elugatta az egyszeregyet. Végre sor került Miss Arabellára. A zenekar tust húzott és Arabella belibegett elegáns perzsabundában, esernyővel a kezében. Kicsit Marlene Dietrichre emlékeztetett, csak fiatalabb volt, meg molettebb és ami a fő, nem énekelt!

A Miss fürgén felmászott a kötélre, kinyitotta az ernyőjét és fel-alá kezdett sétálni, mint akinek sürgős randevúja van. Mármint a kötélen . . . A zenekar valami érzelmes régi valcert játszott. Arabella egyszer csak félkézzel kigombolta a bundáját és kacér mozdulattal leröpítette a színpad deszkáira. Enyhe moraj futott át a nézőtéren.

Azután a kisestélyi került sorra, majd a lakkcipők. Ekkor leült a kötélre és óvatosan lehúzta a selyemharisnyáit, egyiket a másik után. Majd ismét felállt és kibújt a csipkésszélű kombinéből. Ott állt a kötélen, egyik kezében esernyővel, — egy szál bugyiban és egy szál melltartóban.

A közönség lélegzet-visszafojtva figyelt, hiszen kötélen eddig még senki sem hajtott végre sztriptíz-produkciót! Idegtépő dobpergés után lerepült a melltartó, sőt a bugyi is! Arabella anyaszült meztelen volt!

S ekkor, valami számunkra ismeretlen, rejtélyes rejtekhelyről, elővarázsolt egy apró ezüstollót és megvillantotta a reflektorok fényében. Honnan a csudából szedte elő ezt az ollót? Kiszáradt a torkom: Vajon most mit fog csinálni vele?

A maga nemében egyedülálló artistanő lehajolt és könnyedén elvágta maga alatt a kötelet! Ott állt a levegőben, kezében az ollóval!

Fergeteges tapsvihar tört ki. Ilyen fantasztikus mutatványra egyikünk se számított! Ez csakugyan világszám! Ha agyonütnek, se tudnám megmondani, hogy csinálta.

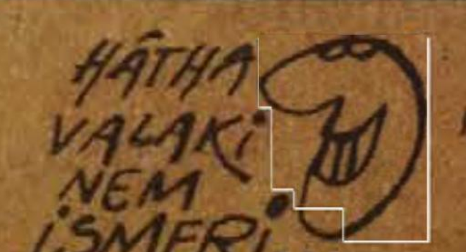
Miss Arabella udvarias mozdulattal megköszönte a tapsot és a cirka kétméteres magasságból leugrott a színpadra. Magára kapta az ott heverő bundáját és pukedlizve kihátrált a világot jelentő deszkákról a színes kulisszák mögé.

— Na, na mit szólsz hozzá?! — kérdeztem az ámulattól elfúló hangon Gézát.

Hűvösen válaszolt:

— Láttam már ennél jobb melleket is! . . .

Dalmát Ferenc

Az igazgató konferenciára hívja osztályvezetőit. Azután az előadókat és egy óra múlva a gyakornokot.

— Őszintén, János, volt valamilyen kapcsolatod a titkárnőmmel?

— Nem kérlek, igazán nem.

— Nagyszerű, akkor átadhatod neki a felmondólevelet.

HORROR

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 41-es méretű cipős görkorcsolyát; — A Tarzan a fenevadak élén c. könyvet; — A Családi lap júniusi számát; — Kovács Apollónia: Cigánydalok c. 10 éve megjelent kazettáját; — A Négy évszak az Arany Sárkány vendéglőben c. szakácskönyv Tavasz kötetét; — Működőképes, sütős gáztűzhelyt.

KÍNÁLNAK: 22-es csizmát; — 23-as tépőzáras cipőt; — Bundabéléses, kék overállt (1-es méret); — Javításra szoruló Riga típ. rádiót; — Pantetozó, szegecselő szerszámot, fejekkel; — Víkend típ. vegyes tüzelésű kályhát; — Feketéné: Női szabó szakrajz (francia szabás) c. könyvét; — Jó állapotban levő Hajdú mosógépet; — Ötéves, 63 cm-es képernyőjű színes tévét; — Ágyneműtartós kamaszheverőt; — Felújított tollpárnát, paplant, dunyhát; — Hímzéseket, díszpárnát, szoba- és évelő növényeket; — Díszcserjéket; — Kovácsoltvas csillárt; — A Ludas Matyi 1975—1988. között megjelent példányait; — Számítógéphez botkormányt (joystick-et); — Sándor György, Prince, Sting, Madonna, Madness, Kajagoogoo, Omega és a Hungária együttes Rock 'n roll party, Hotel Menthol és Aréna c. nagylemezeket.

CSERÉLNEK: Diavetítőt kb. 50 db filmmel és egy kisméretű tangóharmonikát kétajtós garzon kisszekrényre; — Franciaágyat Nelli ülőgarnitúrára; — Egy pár valódi bőr, 37-es túrabakancsot, könnyű, kisméretű hátizsákot, oldalzsákot és egy bőrből készült térképtokot néhány cserép szép szobanövényre; — 8—14 éves gyerekre való, jó állapotban levő zöld irhakabátot új, működőképes sétálómagnóra; — A Tarzan a majomember c. könyvet a Tarzan a fenevadak élén c. könyvre; — Használt, félautomata NDK mosógépet kvarclámpára vagy súlyzókra és hasizompadra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keresenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

FRISS TEGNAPI

Az Örs vezér terén történt velem az eset nemrég, a HÉV jegypénztáránál.

Sorbanállás után megkaptam a jegyem a gödöllői HÉV-re, sietve felszálltam a benn álló szerelvényre. Ekkor ért az első meglepetés: frissen váltott jegyemen előző napi dátum volt. Nosza, HÉV-ről le, pénztárba vissza. Sorbanállás. Ott ért a második meglepetés. A fiatalember, akitől a jegyet vettem, sehol. Végre megjelent, kezében sós süteménnyel. A következő, kellemetlen jelenetet szó szerint tudom idézni.

— Kérem, alig öt perccel ezelőtt váltottam itt önnél a jegyet és tegnapi dátum van rajta.

— Na és, azt hiszi, hogy maga az egyetlen ember, akinek ilyen jegyet adok el? — hangzott az egykedvű válasz.

— De engem ezért megbüntethetnek a szerelvényen.

— Most maga miatt állítsam át a bélyegzőt? — mondta, s közben összenevetett kollégáival.

— Engem ez nem érdekel, kérek egy mára érvényes jegyet! — fejeztem be a vitát. Távozóban még eljutott a fülemhez néhány nyomdafestéket nem tűrő megjegyzés.

A jó modor, úgy látszik nem tartozik az Örs vezér téri pénztárosok munkaköri kötelességei közé.

Takács Mariann
Budapest

KÁR A BENZINJEGYÉRT

Az idén az NDK-ban voltunk nyaralni, saját gépkocsival. A Mecsek Touristnál senki sem mondta nekünk, hogy oda célszerű benzinjegyet kiváltani. Miután nem vagyunk gyakorlott utazók, s az NDK-ban is először jártunk, ezt nem tudhattuk. Lipcsében az egyik utazási irodában váltottunk hát 80 literre szóló benzinjegyet, ám gépkocsink meghibásodása miatt ebből megmaradt 50 liter.

A megpróbáltatások itthon vártak ránk. Egyetlen idegenforgalmi hivatal sem volt hajlandó forintra visszaváltani a megmaradt benzinjegyeket, mert nem náluk vettük.

Most vagy kilesek valakit (egy idegenforgalmi iroda előtt), aki saját kocsival akar NDK-ba menni, s eladom neki, vagy közhírré tétetem: várom annak a korrekt, segítőkész idegenforgalmi irodának a jelentkezését, amely a teljesen szabályosan, ám nem nála vásárolt benzinjegyeinket forintra váltja.

Tóvári Ilona
Pécs

A MENETREND MARADT

Ez évi 31. számunkban jelent meg „Piros és fekete" címmel észrevétel, amelyben a 21-es autóbuszok hétvégi túlzsúfoltságát tettük szóvá. A BKV-tól az alábbi választ kaptuk:

A Szabadság-hegy autóbuszközlekedésében ez év július 1-jétől bekövetkezett változás után nem történt menetrend-módosítás. A 21-es alapjáratok 8 percenként a Nógrádi utcáig, a gyorsjáratok 7—8 percenként a Normafáig biztosítanak utazási lehetőséget, összességében több férőhelyet biztosítva a felső útszakaszon.

Tájékoztatásként közöljük, hogy a gyorsjáratok változatlan forgalma mellett 1988. szeptember 5-től a 21-es alapjáratok meghosszabbított útvonalon, ismét a Szabadság-hegyig közlekednek.

Kiss József
Sajtó-prop. szolg. vez.

Örömmel olvastuk, hogy a 21-es buszok menetrendje nem változott meg. Bár, ki tudja, hátha éppen ez a zsúfoltság oka . . . (A szerk.)

TÜCSÖK és BOGÁR

A luxusgőzös titka

Szép kis titok!

(A Mi Világunkból ollózta Kettner Henrik)

Látott-e már piacon *Hófehérkét?* — fogadták a nagycsarnokban.

Most láttam. A *Józsefvárosi Közért* 9415. számú boltjában szorgalmasan válogatott egy 24—25 év körüli fiatalasszony. No, nem babot vagy lencsét, hanem apró édességet. úgynevezett töl-

Hamupipőke közben a bányában dolgozott a fiúkkal!

(A Magyar Hírlapban lelte Trencsényi Katalin)

x Idős, magányos személy gondozását vállalná hatvanéves korrekt nő otthalással.

Jaj!

(A Fejér megyei Hírlapban lelte Zalai László)

körülmények között magas, barna, értelmiségi férfi, csinos alakú hölgy élő, 34 éves, 176 cm házasság céljából. „Ő és én, KU ▬ jeligére, a kiadóba.

Nem élő nők és kalandorok kíméljenek!

(A Képes Újság apróhirdetései közül ollózta Andó István)

szerepében. A művészt bemutató interjúkban olvasható, hogy három színházban játszva minden színészi kívánsága teljesül. A családi hátteret pedig a boldog házassága jelenti, a négy- és kilencéves kisfiával.

Négy- és kilencéves gyermekek, minthogy kiskorúak, csak szülői engedéllyel köthetnek házasságot édesapjukkal.

(A Magyarországban találta Kemenyiczky Alexandra)

Moszkvában felépül a négy új, egyenként 4000 ágyas szállodai szoba, akkor meglehet, az lesz a fő gond, hogy töltsék meg őket. A nyugatnémet turistairodák

Balsoj!

A Magyar Nemzetben fedezte fel Molnár Kolos Antal, miskolci olvasónk)

Giuseppe VERDI (1813—1991)

Szegény Verdi, ha megérhette volna, hogy csak 3 év múlva fog meghalni!

(A hetedikes énekkönyvben fedezte fel a váci Hámán Kató általános iskola egyik osztálya)

ADÓ, Ó!

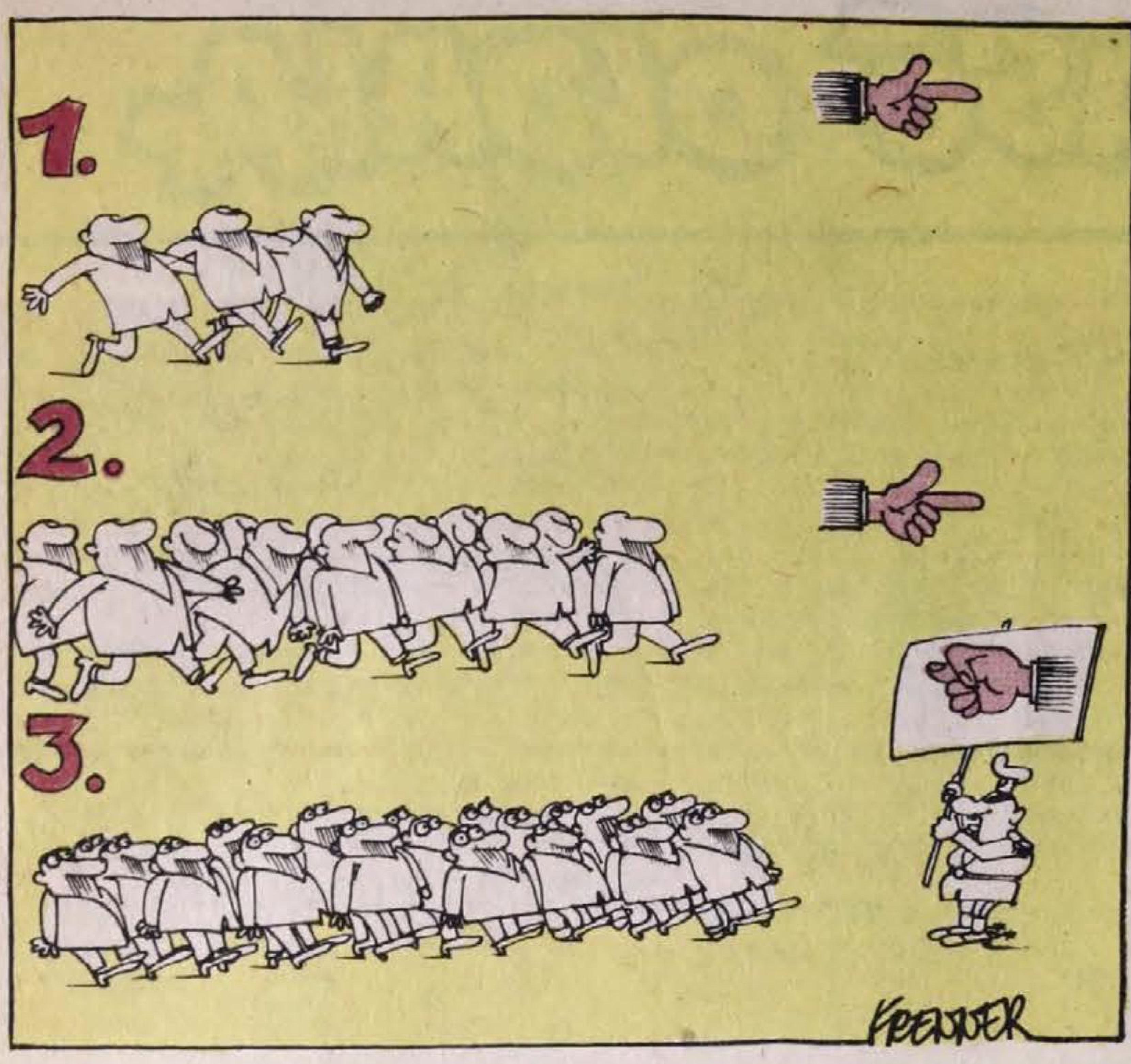
Városunkban van egy dicséretes kezdeményezés, a Családi túra. Az ezen részt vevő családok — a túraszintidőn belüli teljesítés esetén — 50 forint nevezési díj befizetése ellenében (ezen veszik a jutalmakat) a túra végén sorsoláson vehetnek részt. A díjak: 20 és 300 forint közötti értékben sportszerek.

A legutóbb, augusztus 27-én a nyerteseknek be kellett fizetni a nyeremény értékének 20 százalékát. (A szakszervezeti tagdíjat nem vonták le belőle. Csak nehogy rájöjjenek!)

A befizetés igazolására egy a KISZ B. A. Z. megyei szervezete által kiállított utalványt adtak.

Tanár ismerőseim vigasztaltak, hogy ne izgassam magam, mert a jól tanuló diákoknak jutalmul kiadott könyvek után a gyerekeknek is be kell fizetni a 20 százalékot, adó címén . . .

Kovács József
Miskolc

– Nézd apu, mit gyűjtök . . .

JÓ KEZEKBEN VAN

című rejtvényünk helyes megfejtése a következő volt:

— Helyes. Legyen nyugodt, egyszer már sikerülnie kell!

200—200 forintot nyert:

Urbán János, Vác, Cserje u. 16. 2600.
Molnár Jánosné, Budapest, Wesselényi u. 54. 1075.
Kalmár Béláné, Veszprém, Schönherz Z. u. 14. III. em. 3. 8200.

A nyereményeket postán küldjük el.

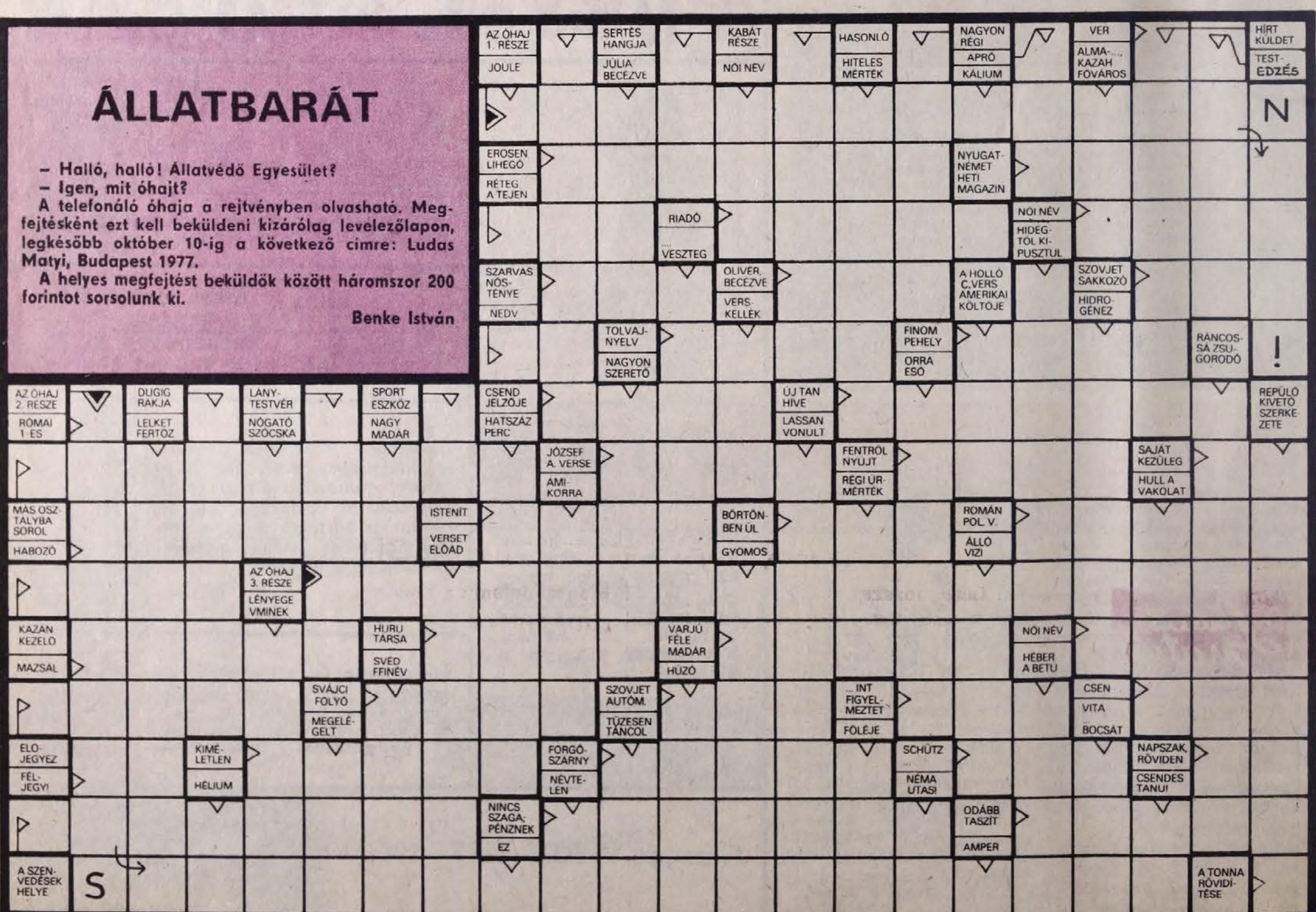

– Papa!

ÁLLATBARÁT

– Halló, halló! Állatvédő Egyesület?
– Igen, mit óhajt?
A telefonáló óhaja a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb október 10-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

IMPORT HUMOR

EZ ELMENT VADÁSZNI...

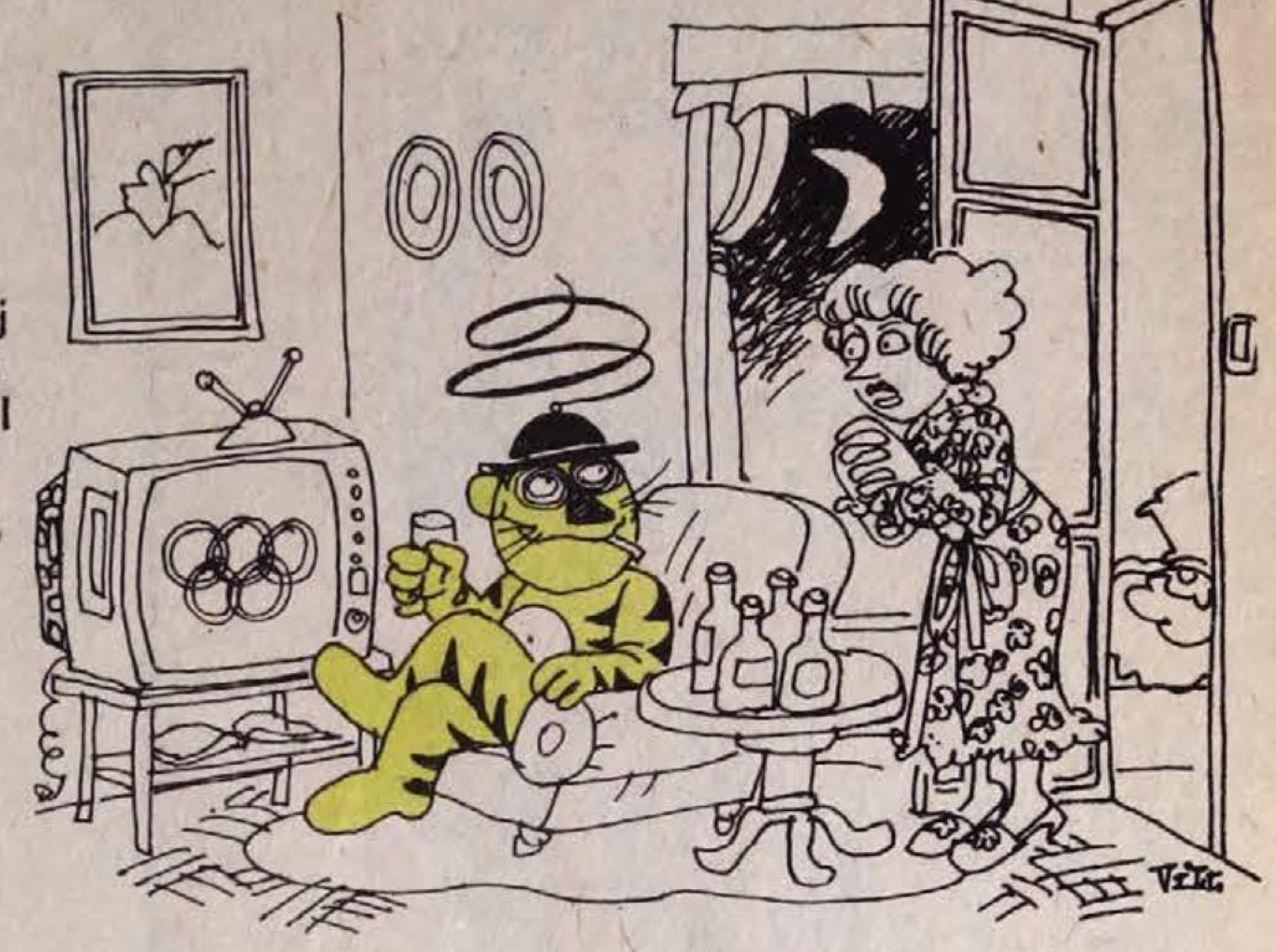

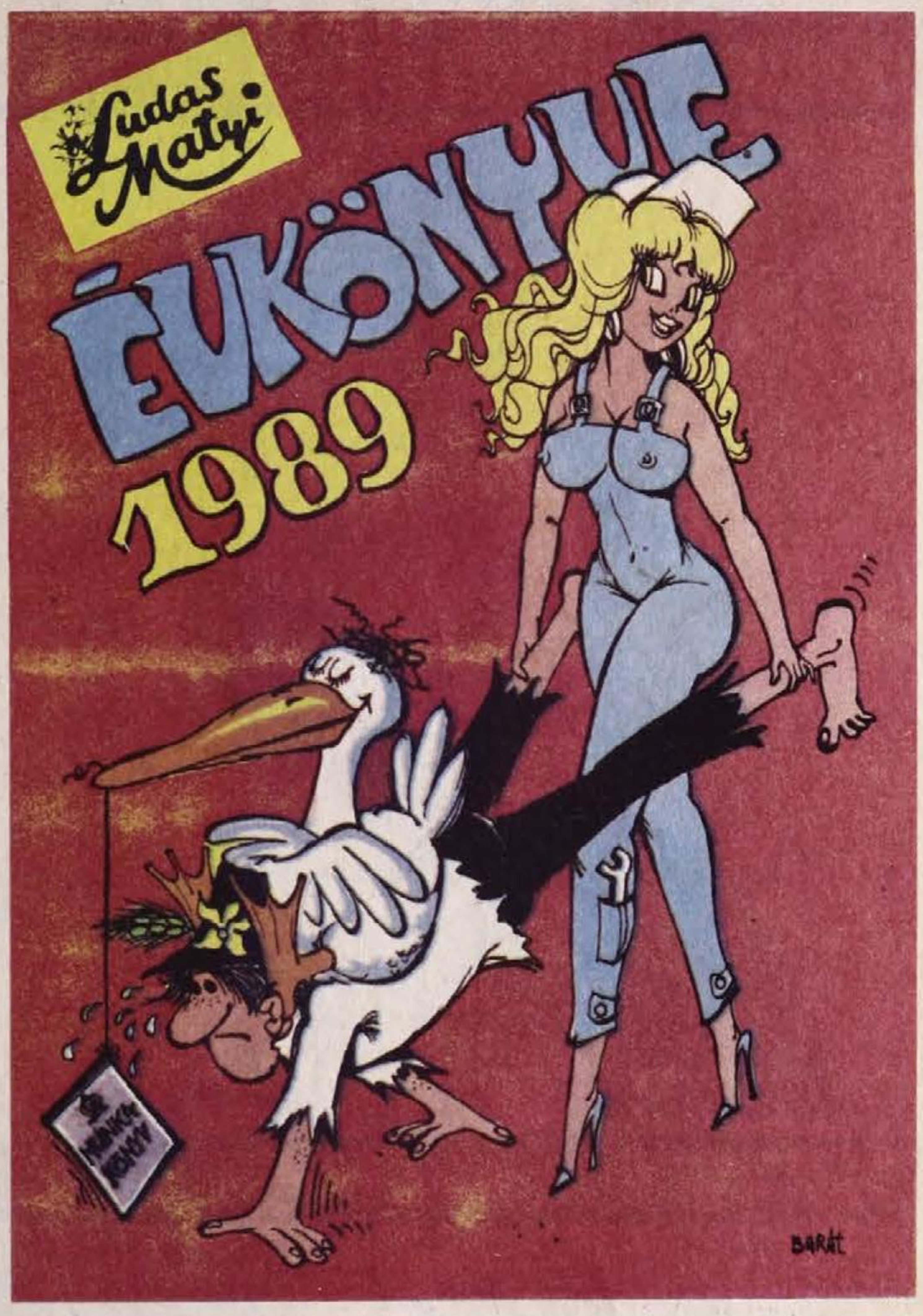

– Fekűdj már le, olyan furcsán nézel ki, fiam!

MÁR NYOMJÁK...

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VAGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

88.2308/40-66-22

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kérjük Olvasóinkat, hogy a megrendelőlapot, az új postai levélkezelés miatt, borítékban szíveskedjenek az alábbi címre feladni:
Hírlapkiadó Vállalat, Budapest 70. Postafiók 1. 1959.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az 1989. évi
LUDAS MATYI ÉVKÖNYVET
az évkönyv árát (37 Ft) kézbesítéskor fizetem.

Név: ______________________

Város, község, irányítószám: ______________________

Utca, házszám: ______________________

Kelt, 19____ év ____________ hó ______ nap.

____
megrendelő aláírása

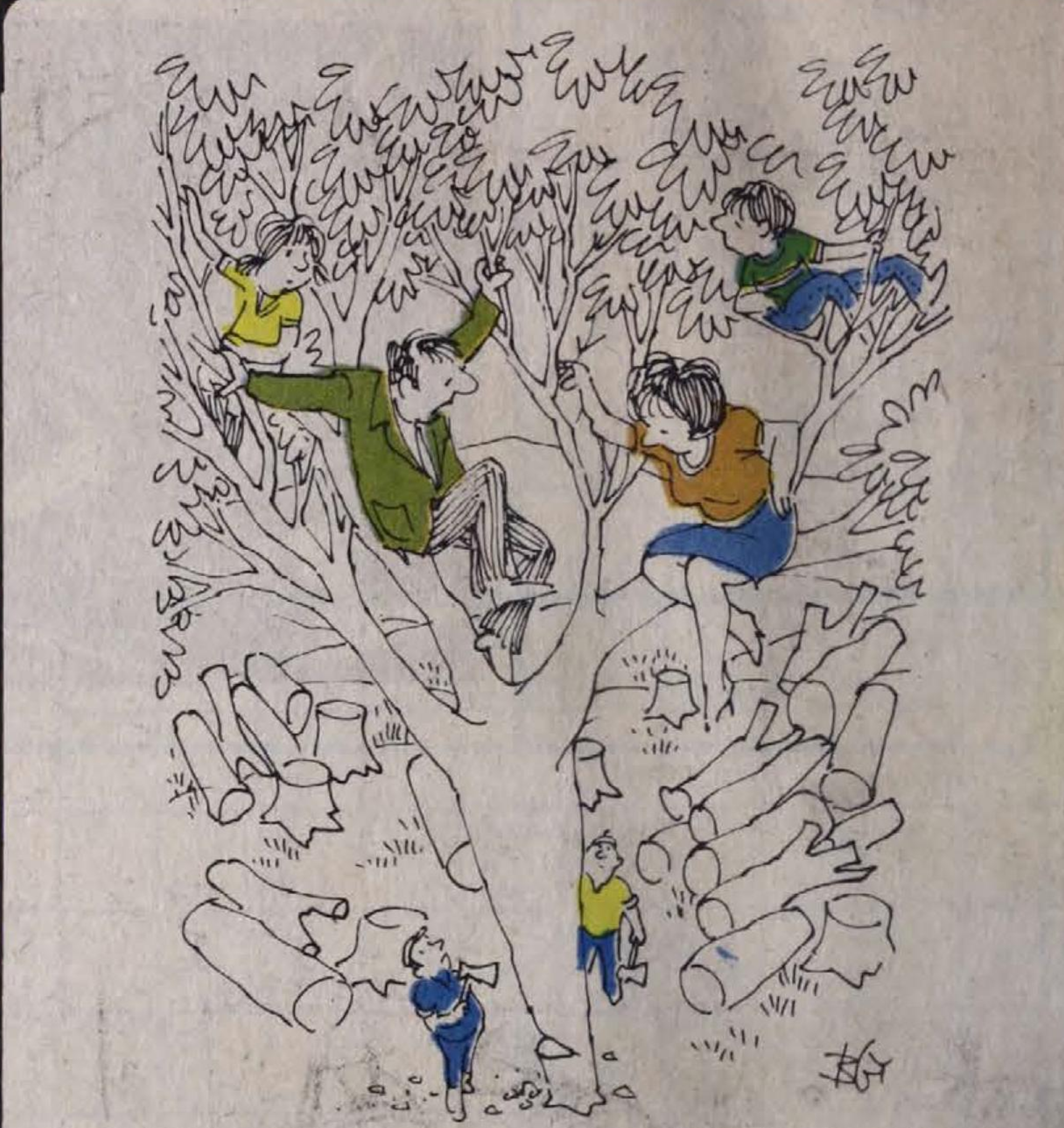
VIZES blokk

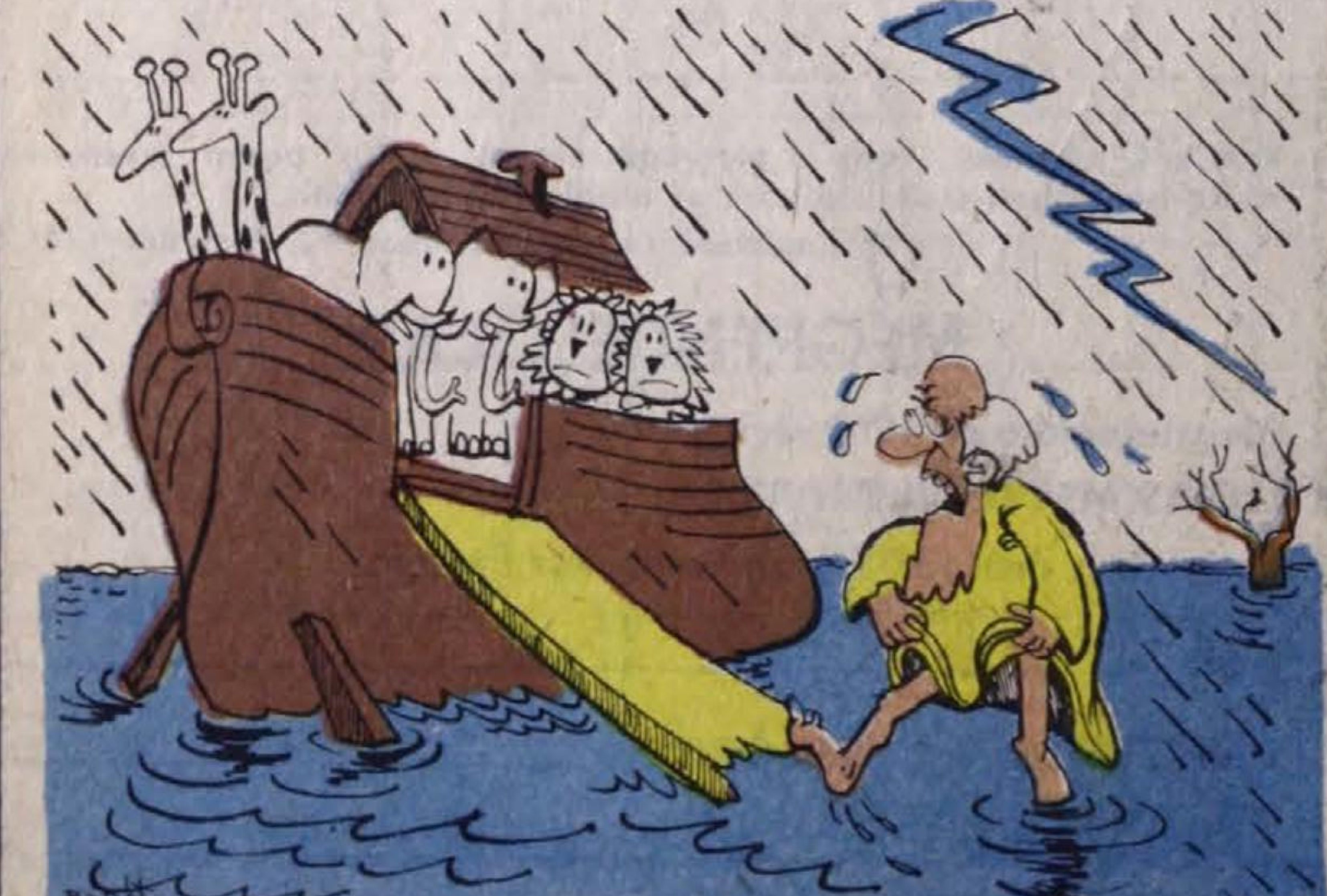
– A nép nem elég érett, népszavazáskor csak azt mérlegelné, hogy mi neki a rossz . . .

PILÁTUS

– Helytelen döntés volt, de most már a legolcsóbb befejezni a munkát . . .

– Vízlépcsőt persze elfelejtett teremteni . . .

